

AUGŠDAUGAVAS NOVADA VĒSTIS

AUGŠDAUGAVAS NOVADA PAŠVALDĪBAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Nr.12 (48)

2025. GADA DECEMBRIS

Augšdaugavas novada pašvaldības rīkotā Ziemassvētku atklātnīšu konkursa uzvarētāja Dānīela Krukovska (Medumu Iespēju pamatskola, arodklase) zīmējums "Ziemassvētki mežā"

ZIEMASSVĒTKU ATKLĀTNĪTĒS BĒRNI ATAINO SAVAS SVĒTKU SAJŪTAS

Jau vairākus gadus par jauku tradīciju kļuvis Augšdaugavas novada pašvaldības Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļas rīkotais Ziemassvētku atklātņu konkurss, kurā piedalīties aicināti Medumu Iespēju pamatskolas audzēkņi. Turpinot tradīciju, arī šogad skolas audzēkņi radījuši ļoti skaistus un radošus zīmējumus svētku noskaņās.

Skolēniem šogad bija brīvs fantāzijas lidojums par Ziemassvētku tēmu.

Pēc konkursa nolikuma konkursantiem tika dots uzdevums uz A4 formāta lapas veidot vizuālās mākslas darbus jebkurā tehnikā – tas varēja būt zīmējums, gleznojums, grafika vai citā tehnikā veidots darbs. Konkursam tika iesniegti 20 darbi, no kuriem žūrijas komisija izvēlējās trīs labākos, kas tiks izmantoti svētku atklātnītēm. Ik gadu veikt izvēli ir ļoti grūti, jo katrs zīmējums veidots rūpīgi, ieguldot lielu darbu un sirsnīgumu. Vērtējot darbus, žūrija ņēma vērā to atbilstību tēmai un nolikuma prasībām, kā arī izpildījuma kvalitāti un originalitāti. Šogad bērni lielākoties savos zīmējumos atainojuši savu Ziemassvētku sapni - koši rotātas svētku egles un dāvanas. Ikvienā zīmējumā jūtama svētku noskaņa, mājīgums un sirsnīgums.

Pašvaldības Ziemassvētku apsveikumiem tika izraudzīti trīs darbi – arodklases audzēkņa Dānīela Krukovska darbs "Ziemassvētki mežā",

arodklasses audzēknes Marijas Nainišas darbs "Ziemassvētku eņģelis" un arodklases audzēknes Leldes Nikiforovas darbs "Ziemassvētku egles".

Marijas Nainišas darbiņš tiks izmantots Ziemassvētku atklātnēm, kas tiks sūtītas pa e-pastu, Leldes Nikiforovas zīmējums tiks izmantots svētku apsveikuma pašvaldības mājas lapā www.augšdaugavasnovads.lv un sociālajos tīklos, savukārt Dānīela Krukovska darbs priecē izdevuma "Augšdaugavas Novada Vēstis" lasītājus.

Savu simpātiju balvu piešķīris Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektors Pēteris Dzalbe, kurš izraudzījās 6.a klases audzēknes Polinas Gabrānes zīmējumu "Trīs egles", Izglītības pārvaldes vadītāja Janita Zarakovska izvēlējās

9.a klases audzēkņa Markusa Valaiņa darbu "Brīnums", bet pašvaldības Būvvaldes vadītāja Nansija Tamane izvēlējās 5.a klases skolnieka Jāņa Lazdāna zīmējumu "Ziemassvētki manā pilsētā".

Simpātiju balvu piešķīra arī Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļa, kura izvēlējās arodklases audzēkņa Artura Gavrilova darbu "Baltie Ziemassvētki".

Ikviens no konkursa dalībniekiem saņēma Pateicības un saldās dāvanas. Mēs pateicamies ikvienam bērnam par ieguldīto darbu un rūpību, kā arī skolotājam Viktorijai Celminskai – par skolēnu iedrošināšanu, profesionalitāti un palīdzību konkursa norisē.

Visus bērnu zīmējumus var aplūkot pašvaldības mājas lapas fotogalerijā.

Tik balts un kluss...
Krīt zemei pāri mirdzošs zvaigžņu pakavs.
Un gaišām rokām skaudams zemes telpu,
Nāk senais, mīļais Ziemassvētku vakars.

Gaišus, sirsnīgus un mīļus Ziemassvētkus!
Lai Jaunais 2026. gads nes mieru,
drošības sajūtu,
veselību un cerību piepildījumu!

Augšdaugavas novada pašvaldība

ANONSI

Valentīna Gadzāne – mūžs veltīts darbam un iedzīvotājiem – 2. lpp.

Pabeigta ceļu izbūve Locikos – 4. lpp.

Pie lasītājiem nonākusi grāmata "Dzīve bez rokām" – 7. lpp.

Intervija ar dzemdību speciālisti Anitu Ločmeli – 10. lpp.

Jaunieši rada neparastas tērpu kolekcijas – 12. lpp.

Elita Skrupska gatava nodot stafeti jaunajai paaudzei – 14. lpp.

■ PERSONĪBA

VALENTĪNA GADŽĀNE: "JĀBŪT MĪLESTĪBAI PRET VIETU UN IEDZĪVOTĀJIEM, KUR STRĀDĀ"

Šī gada Augšdaugavas novada pašvaldības apbalvojuma "Mūža ieguldījums" ieguvēja Valentīna Gadžāne ir cilvēks, kuras vārds Dmenes pagasta vēsturē ierakstīts zelta burtiem. Valentīna nostrādājusi vairāk nekā četrus gadu desmitus Dmenes pagastā, no kuriem kopš 1989. gada bija pārvaldes vadītāja, bet 2023. gada vasarā Valentīna devās pelnītā atpūtā.

Kādas bija Jūsu pirmās emocijas, saņemot tik nozīmīgu apbalvojumu "Mūža ieguldījums"?

Brīdī, kad uzzināju, laikam paaugstinājās asinsspiediens. Līdz asarām aizkustinošs pagodinājums. Pirmās trīs dienas biju kā eiforijā. Pagājuši tik daudzi darba gadi, no kuriem lielākā daļa veltīti darbam pašvaldībā.

Bērni reti sapņo, ka kļūs par pagasta vadītājiem. Par ko jūs sapņojāt bērnībā?

Kopš 4.klases līdz pat pēdējam skolas gadam biju pārliecināta, ka kļūšu par skolotāju. Liktenīgs pagrieziena punkts, ja tā var teikt, notika izlaiduma gadā - 10.klasē. Uz skolu atbrauca studenti no Lauksaimniecības akadēmijas, kas studēja grāmatvedību, kāds ieteica iet uz ekonomistiem. Doma par studijām Lauksaimniecības akadēmijā mani aizrāva, bet nokavēju pieteikšanos. Pēdējā brīdī iesniedzu dokumentus Zalenieku tehnikumā ekonomistos. Mācījos 2 gadus, pēc tam atnācu uz Matrosova vārdā nosaukto kolhozu (tagadējais Vaboles pag.) strādāt, biju galvenā ekonomiste un turpat arī apprecējos.

1972. gadā sākām abi ar vīru strādāt Kumbuļos, bet 1979. gada aprīlī pārcēlāmies uz Dmeni, ko tajā brīdī vadīja Antonijs Rogoļevs. Šeit arī kļuva par galveno ekonomisti. 1989. gadā mani iecēla par ciema padomes deputāti un priekšsēdētāju. Tā kā nebiju Latvijas pilsonē, 1994. gada martā man nācās atstāt darbu. Nākamajā gadā biju viena no tiem, kas izgāja naturalizāciju, saņemot Latvijas pilsonības apliecinājumu. 1997. gadā mani pierunāja atgriezties darbā pagasta pārvaldē, tajā brīdī strādāju rajona padomē finanšu nodaļā. Gāju pie Vitālija Aizbalta un jautāju viņam, ko man darīt. Viņš teica, ka vēlētos redzēt mani pagasta pārvaldē, ja pati esmu ar mieru. Vitālijs atbrauca uz pagastu, runāja ar cilvēkiem, bet es savācu komandu, gājām uz vēlēšanām, un mani ievēlēja par priekšsēdētāju. Tā no 1997. līdz 2023. gadam nostrādāju Dmenes pagastā.

Cik gan liela nozīme cilvēka liktenīstāsta veidošanā ir līdzcivēkiem, kas pagriež kādā virzienā. Ja nu Jūs toreiz

nebūtu aizgājusi pie Aizbalta kunga lūgt padomu..

Uzskatu, ka man ir daudz veicies. Pirmais vadītājs Matrosova kolhozā bija Vilis Baiks, kurš ielika spēcīgu pamatu manā karjerā, no viņa esmu daudz mācījusies, īpaši par atbildību. Ko gan es kā jauna meitene bez praktiskas pieredzes vēl sapratu? Savukārt otrais vadītājs Edmunds Minkevičs bija tik prasīgs, ka rokas sāka trīcēt no tā vien, ka zvanīja telefons. Šodien mēs uzskatām, ka tik autoritārs vadības stils nav pareizs, bet tagad saprotu, ka tas ir iemācījis ļoti daudz. Kad atnācu uz Dmeni, atkal bija cits vadītājs. Katram savs atšķirīgs darba stils.

Jūsu darba gaitas sabiedrības labā sākās 1971. gadā. Kādi bija galvenie virzītājspēki, kas Jūs motivēja tik ilgi kalpot sabiedrībai? Vai nav bijuši brīži, kad šķitis, ka jāmaina tas, ko darāt?

Domas mainīt nodarbošanos vai pamest šo darbu nekad nav bijis. Dzīve visu laiku ir raiti ritējusi, darba bijis daudz, un tas ir bijis ļoti interesants. Man ļoti patika strādāt ar cilvēkiem, varbūt tas arī palīdzēja darba gaitās izjust visu tik patiesi, dziļi.

Kopš septiņdesmitajiem gadiem daudz kas ir mainījies valsts/pašvaldību iekārtā. Cik viegli vai grūti ir bijis pielāgoties tik krasām pārmaiņām?

Piedzīvots ir tiešām daudz. Kā sieviete šajā amatā 1979. gadā braucu ar darba auto - VAZ, tautā sauktu par "vaziku", vēlāk "Nivu", pēc tam jau ar jaunākām mašīnām. Bija interesanti: sieviete, ciema padomes vadītāja, pie "vazika" stūres. Sieviete, kura nezina, ka bākā beidzas benzīns. Reiz sanāca arī palikt uz ceļa ar tukšu bāku. Tolaik glāba talonu sistēma, nostāja puīši un prasīja, vai talons ir. Ja jā, tad palīdzēšot. Ar taloniem bija dažādi interesanti atgadījumi. Bija arī laiks, kad strādājām 31.decembrī, lai jau 1.janvārī iedzīvotāji varētu saņemt talonus.

Pārmaiņas ir iemācījušas praktiski iepazīt teicienu "Acis darba izbīdās, rokas darba nebīdās". Sākumā ir bijis satraukums, kā produktīvi un neklūdīgi iesākt darīt. Svarīgs apstāklis veiksmīgam darbam bijis komandas spēks. Kopā meklēt efektīvākos risinājumus un tad jau - tik uz priekšu! Visus darba gadus mums bija stipra komanda. Es uzskatu, ka šajā darbā stipra komanda ir galvenais.

Kurš ir tas attīstības projekts, par kuru Jums ir vislielākā gandarījuma sajūta?

Prieks ir par ceļu infrastruktūras sakārtošanu. 1990. gadā panācām, ka tiek noasfaltēts ciems. Astoņdesmito gadu beigās ciema ielas bija noasfaltētas pirmo reizi, taču noklāta bija tikai viena kārta. Aizgāju pie Daugavpils rajona Komunistiskās partijas 1.

sekretāra Pētera Savostjanova un teicu, ka notiks pasākums, būs taču kauns par tādu ceļu. Jau pēc divām nedēļām visas ielas bija sakārtotas, noasfaltētas kā pienākas, pasākums izdevās.

Sakārtojām daudzdzīvokļu mājūdokumentāciju, Dmenē un Kumbuļos vienā gadā paguvām sakārtot ūdenssaimniecību, kanalizācijas sistēmas.

Cilvēki Jūs raksturojuši kā vadītāju ar "gudrību, stingrību un sirds siltumu". Stingrība un sirdssiltums nav gluži viens un tas pats. Kā izdevās apvienot prasīgās vadītājas lomu ar iejūtību, sapratni un cilvēcību?

Tas nav bijis viegli, centos palīdzēt cilvēkiem, bet varēju pateikt arī kādu stingrāku vārdu. Man tomēr šķiet, ka ļoti svarīgi ir teikt "paldies" par padarītu darbu, arī tad, ja tas nav bijis

nekas liels. Darbiniekiem ir jājūtas cienītiem un novērtētiem. Izteikt pateicību manā skatījumā ir būtiski!

Kā Jūs izbaudāt šo jauno dzīves posmu, un kādi hobiji vai nodarbes tagad aizņem Jūsu laiku?

Daudz lasu, tagad vairāk uzmanības veltu tam, kam agrāk nepietika laika. Jau jūnija vidū savā vasaras virtuvē atveru, kā kaimiņiene smejas, cehu. Līdz pat vēlam rudenim marinēju. Laiku pa laikam tiekos ar bijušajiem kolēģiem. Sākumā mūsu sarunas lielākoties bija par darba lietām, bet nu jau tas ir mazinājies. Vairāk izdodas aizbraukt uz koncertiem, teātri.

Kādu padomu Jūs dotu jauniešiem pašvaldības darbiniekiem, kas tikai sāk savu darbu? Kas ir tās īpašības,

bez kurām šādā amatā nevar strādāt?

Primāri jābūt mīlestībai pret pagastu un tā iedzīvotājiem. Manā skatījumā nevar atbraukt un nostrādāt tikai obligātās stundas. Mans telefons nekad nebija izslēgts, vienmēr biju sasniedzama - arī naktīs. Tas ir darbs, par ko jādomā 24 stundas diennaktī. Svarīgi ir, lai darbinieks domā par vietu, kurā ir, aktīvi piedalās tās sabiedriskajā dzīvē. Tieši tas parāda, cik nozīmīga ir attieksme pret vietu un tās cilvēkiem. Ja tikai atbrauc un aizbrauc pienākuma pēc, tajā trūkst kaut kā patiesa.

Pēdējos gados daudz runā par izdegšanas sindromu, dzirdēts arī par darba "nenešanu" mājās.

Saprotu, ka laiki mainās, bet domāju, ka vadītājs to nevar atļauties. Vadītājam ir jādomā par visu - sākot ar pagasta attīstību, beidzot ar, piemēram, kultūras norisēm. Atbildība ir jābūt par visu, kas veido pagasta dzīvi.

Vai, pavadot tik daudzus gadus amatā, kas prasa nemitīgi saskatīt, kur vēl kaut kas ir jāizdara, jāuzlabo - nav grūti pēkšņi no tā distancēties?

Pirmais gads bija sarežģītāks, gribējās turēt roku uz pulsa, pat zvanīju jaunajam vadītājam, bet uzskatu, ka tomēr iepriekšējie darbinieki nedrīkst traucēt jaunus. Katram ir savs stils, atšķirīgs redzējums, domāšana. Kā Dmenes pagasta iedzīvotāja varu teikt, ka ciemats ir skaists, sakopts, ielas apgaismotas.

Ko Jūs ar šodienas pieredzi vēlētos pateikt sev? Tai jaunajai meitenei, kura uzsāka darba gaitas septiņdesmito gadu sākumā.

Nebaidīties izteikt savas domas, nevajag klusēt. Ir jāizrunā savas bažas. Un jābūt gana drosmīgai kādā sāpīgākā pieredzē dalīties ar citiem, ja kaut kas iekšēji neapmierina.

Izklausās, ka Jūs šo darbu nekad neesat uztvērusi kā darbu, vairāk kā dzīvesveidu, it kā bijāt viens veselums ar amatu.

Tas tiešām bija dzīvesveids. Šķiet, esmu pārmantojusi šo modeli no savas mammas, kura arī nebaidījās strādāt ilgāk, nekā to prasīja darba laiks, ja tas bija vajadzīgs. Atbalsts bija arī mans vīrs un bērni, kuriem tā arī pateicu, ka šis apbalvojums "Mūža ieguldījums", ir nopelns un paldies arī viņiem, jo viena, bez ģimenes atbalsta, es to nebūtu paveikusi.

Ko Jūs vēlētos, lai nākamie vadītāji pārņem no Jūsu darba pieejas?

Mīlestību un cieņu pret savu pagastu un tā cilvēkiem! Spēju palīdzēt iedzīvotājiem kaut tikai ar uzmundrinošu vārdu, ja citādi nav iespējams.

Teksts, foto: Endija Marcinkeviča

Foto: Inese Minova

■ AUGŠDAUGAVAS NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMES LĒMUMI

2025. gada 27. novembra sēdē pieņemti 34 lēmumi:

- Izdeva saistošos noteikumus “Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Augšdaugavas novadā”.
- Grozīja Augšdaugavas novada pašvaldības domes 2025. gada 13. novembra lēmumu Nr.290 “Par valsts budžeta pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām paredzētās mērķdotācijas neizlietotā atlikuma sadali”.
- Izsludināja līdzdalības budžeta projektu konkursu.
- Apstiprināja zemes ierīcības projekta nosacījumu sagatavošanas un zemes ierīcības projekta apstiprināšanas maksas pakalpojuma cenrādi.
- Noteica maksu zemes nomas rēķinu nosūtīšanai pa pastu.
- Apstiprināja nomas maksas cenrādi mobilo sakaru bāzes staciju - antenu iekārtu uzstādīšanai uz Augšdaugavas novada pašvaldībai un tās kapitālsabiedrībām piederošo un valdījumā esošo būvju jumtiem.
- Aktualizēja Daugavpils valstspilsētas un Augšdaugavas novada attīstības programmas 2022.-2027. gadam Augšdaugavas novada investīciju plānu.
- Atbalstīja projektu ieceru iesniegšanu biedrības „Partnerība „Kaimiņi” izsludinātajam atklātajam projektu konkursam aktivitātē “Kopienu spēcinošas un vietas attīstību sekmējošas iniciatīvas”.
- Noslēdza projekta APV/2025/46 “Augšdaugavas novada pašvaldības 18. novembra ielas Vecstropos, Naujenes pagastā pārbūve” finansēšanas līgumu.
- Grozīja Augšdaugavas novada pašvaldības domes 2025. gada 3. aprīļa lēmumu Nr.3027 “Par pašvaldības investīciju projekta “Augšdaugavas novada pašvaldības 18. novembra ielas Vecstropos, Naujenes pagastā pārbūve” īstenošanu”.
- Nolēma dzēst nekustamā īpašuma nodokļa parādus un nekustamā īpašuma nodokļa pārmaksu.
- Grozīja Augšdaugavas novada pašvaldības domes 2023. gada 23. februāra lēmumu Nr.1180 “Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektora 1.vietnieka iecelšanu un mēnešalgas noteikšanu Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektora

1.vietniekam”.

- Atzina par spēku zaudējušu Daugavpils novada domes 2010. gada 16. septembra lēmumu Nr.1262 “Par pabalsta piešķiršanu” un Daugavpils novada domes 2021. gada 25. februāra lēmumu Nr.2760 “Par pabalsta piešķiršanu”.
- Pārņēma valdījumā 1 dzīvokļa īpašumu Višķu pagastā.
- Atļāva atsavināt cirsmu paketes īpašumā „Raudas skola”, Šēderes pagasts.
- Atļāva atsavināt 3 zemes vienības Dubnas un Kalkūnes pagastā, 2 nekustamos īpašumus Kalkūnes un Pilskalnes pagastā.
- Izbeidza atsavināšanas procesu 1 zemes vienībai Līksnas pagastā.
- Apstiprināja 1 dzīvokļa īpašuma Tabores pagastā izsoles rezultātu.
- Atzina par nenotikušām rīkotās izsoles uz 1 nekustamo īpašumu Kalkūnes pagastā un 2 dzīvokļu īpašumiem Skrudalienas pagastā.
- Atzina par nenotikušām elektroniskās izsoles uz dzīvokļu īpašumiem Dubnas pagastā.
- Apstiprināja 2 nekustamo īpašumu Tabores un Višķu pagastā atkārtoto izsoļu rīkošanu un izsoļu noteikumus.
- Atzina par spēku zaudējušu Daugavpils novada domes 2019. gada 28. februāra lēmumu Nr.1325 “Par bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguves atļaujas izsniegšanu Valsts akciju sabiedrībai „Latvijas autoceļu uzturētājs””.
- Noteica, ka licencētā makšķerēšana tiks ieviesta Lielajā Subates ezerā.
- Pilnvaroja biedrību “Sventes pērle” organizēt licencēto makšķerēšanu, vēžošanu un zemūdens medības Sventes ezerā.
- Apstiprināja 1 dzīvokļa īpašuma Bīkernieku pagastā izsoles rezultātu.
- Pārdeva 2 nekustamos īpašumus Pilskalnes un Sventes pagastā.

2025. gada 11. decembra sēdē pieņemti 25 lēmumi:

- Izdeva Augšdaugavas novada Kultūras un tūrisma pārvaldes nolikumu.
- Izdeva saistošos noteikumus “Par Augšdaugavas novada pašvaldības izīrēto dzīvojamo telpu atsavināšanas kārtību”.
- Izdeva noteikumus “Grozījumi Augšdaugavas novada pašvaldības domes 2024. gada 28. novembra noteikumos Nr.34 “Kārtība, kādā notiek nekustamā īpašuma atsavināšanas process Augšdaugavas novada

pašvaldībā””.

- Apstiprināja Augšdaugavas novada 2026. gada novada nozīmes pasākumu plānu.
- Noslēdza Pilnvarojuma līgumus ar Sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Naujenes pakalpojumu serviss”, Sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Ornaments” un Augšdaugavas novada pašvaldības aģentūru “Višķi”.
- Noslēdza Dzīvojamo māju pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumus ar Sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Naujenes pakalpojumu serviss” un Sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Ornaments”.
- Grozīja Augšdaugavas novada pašvaldības domes 2025. gada 25. septembra lēmumu Nr.155 “Par Eiropas Sociālā fonda Plus projekta Nr.4.2.2.1/1/25/I/001 “STEM un pilsoniskās līdzdalības norises plašākai izglītības pieredzei un karjeras izvēlei” īstenošanu”.
- Nodeva atsavināšanai 3 dzīvokļa īpašumus Salienas, Demenes un Bebrenes pagastā.
- Atļāva atsavināt 1 nekustamo īpašumu Salienas pagastā.
- Izbeidza atsavināšanas procesu uz 4 nekustamajiem īpašumiem Demenes, Līksnas, Naujenes un Sventes pagastā.
- Apstiprināja 1 nekustamā īpašuma Naujenes pagastā izsoles rezultātus.
- Pārdeva 2 nekustamos īpašumus Eglaines un Laucesas pagastā.
- Pārdeva uz nomaksu 1 dzīvokļa īpašumu Naujenes pagastā.
- Noteica sociālo dzīvokļu statusu 2 dzīvokļiem Ilūkstē un Kalupes pagastā.
- Nostiprināja īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz Augšdaugavas novada pašvaldības vārda 1 dzīvoklim Ilūkstē.
- Atzina, ka zemes reformas pabeigšanas fondā ieskaitītā zemes vienība Naujenes pagastā, ir piekritīga Augšdaugavas novada pašvaldībai un ierakstāma zemesgrāmatā uz Augšdaugavas novada pašvaldības vārda.
- Atbalstīja kinofilmas “Uja” uzņemšanu.
- Piešķīra līdzekļus no pamatbudžeta programmas “Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem” Naujenes apvienības pārvaldei.

Ar domes pieņemtajiem lēmumiem var iepazīties pašvaldības mājas lapā sadaļā „Publiskie dokumenti”.

DEPUTĀTU PIEŅĒMŠANAS LAIKI ■

Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Vitālijs Aizbalts		
05.01.	Augšdaugavas novada pašvaldības ēka, Rīgas ielā 2, Daugavpilī, pēc iepriekšēja pieraksta pa tālruni 654 22 238	11.00-12.00 14.00-17.30
Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja 1. vietnieks Jānis Proms		
19.01.	Augšdaugavas novada pašvaldības ēka, Rīgas ielā 2, Daugavpilī, pēc iepriekšēja pieraksta pa tālruni 654 22 238	11.00-12.00 14.00-17.30
Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks Reinis Līcis		
19.01.	Ilūkstes apvienības pārvalde, Brīvības iela 7, Ilūkste	10.00-13.00
20.01.	Subates apvienības pārvalde, Eglaine, Jaunatnes iela 13 (sporta zāle)	14.00-16.00
Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietniece Olesja Ņikitina		
13.01.	Višķu apvienības pārvalde, Špoģi, Skolas iela 17	14.00-16.30
20.01.	Līksnas apvienības pārvalde, Vabole, saieta nams	14.00-16.30
Kārlis Jadzevičs		
06.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
13.01.	Sventes apvienības pārvalde, Medumi, Alejas iela 2	14.30-15.30
20.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
27.01.	Salienas apvienības pārvalde, Červonka, Vecsalienas pils	14.30-15.30
Maigurs Krievāns		
06.01.	Ilūkstes apvienības pārvalde, Ilūkste, Brīvības iela 7	09.00-13.00
Pāvils Kveders		
19.01.	Ilūkstes apvienības pārvalde, Brīvības iela 7, Ilūkste	10.00-13.00
20.01.	Subates apvienības pārvalde, Eglaine, Jaunatnes iela 13 (sporta zāle)	14.00-16.00
Arvīds Kucins		
12.01.	Višķu apvienības pārvalde, Dubna, Nākotnes iela 1A	08.30-09.30
Edgars Kucins		
Janvārī pieņemšanas nav		
Aleksejs Mackevičs		
06.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
13.01.	Sventes apvienības pārvalde, Medumi, Alejas iela 2	14.30-15.30
20.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
27.01.	Salienas apvienības pārvalde, Červonka, Vecsalienas pils	14.30-15.30
Dainis Millers		
14.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	10.00-12.00
Dzintars Pabērzs		
12.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	14.00-16.00
Aivars Rasčevskis		
08.01.	Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālā pārvalde (Daugavpils, Rīgas iela 2, 22. kab)	13.00-15.00
28.01.	Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālā pārvalde (Daugavpils, Rīgas iela 2, 22. kab)	10.00-13.00
Inese Skurjate		
06.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
13.01.	Sventes apvienības pārvalde, Medumi, Alejas iela 2	14.30-15.30
20.01.	Zoom saite atrodama pašvaldības mājas lapā	17.00-19.30
27.01.	Salienas apvienības pārvalde, Červonka, Vecsalienas pils	14.30-15.30
Regīna Tamane		
06.01.	Sventes apvienības pārvalde, Medumi, Alejas iela 2	09.00-11.00
13.01.	Salienas apvienības pārvalde, Skrudalienas daudzfunkcionālais centrs	09.00-11.00
20.01.	Salienas apvienības pārvalde, Saliena, Centrālās iela 24	09.00-11.00

Deputātu pieņemšanas laiks var mainīties. Lūdzu sekojiet aktuālajai informācijai mājas lapā www.augsgdaugavasnovads.lv sadaļā “Pašvaldība”->“Domes deputāti”

Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektors
Pēteris Dzalbe pieņem iedzīvotājus katru pirmdienu no 11.00 - 12.00, 14.00 - 17.30 Rīgas ielā 2, Daugavpilī pēc iepriekšēja pieraksta pa tālruni 65422238
katru otrdienu no 10.00 - 13.00 Ilūkstes apvienības pārvaldē, Brīvības ielā 7, Ilūkstē

■ PAZIŅOJUMS

Izskatīšanai Augšdaugavas novada pašvadlības domes 2025. gada 23. decembra sēdē tika novirzīts jautājums par Augšdaugavas novada teritorijas plānojuma 0.1 redakcijas un vides pārskata nodošanu publiskajai apspriešanai un institūciju atzinumu saņemšanai. Domes lēmuma pieņemšanas gadījumā detalizēta informācija par publiskās apspriešanas termiņu, sanāksmes datumu un priekšlikumu/ierosinājumu iesniegšanas formu tiks publicēta novada pašvaldības tīmekļa vietnē sadaļā “Sabiedrības līdzdalība”, kā arī portālā geolativija.lv.

ANPCA Attīstības pārvaldes Planošanas nodaļa

PROJEKTS

PABEIGTA
AUGŠDAUGAVAS
NOVADA
PAŠVALDĪBAS CEĻU
“LIDOSTAS IEĻA” /74-104/ (1.
kārtā) UN
“LOCIKI-LIDLAKS”
/74- 27/ PĀRBŪVE

Augšdaugavas novada Locikos pabeigti pašvaldības ceļu “Lidostas iela” /74-104/ (1. kārtā) un “Lociki-Lidlaks” /74-27/ pārbūves darbi, kas veikti projekta “Austrumlatvijas viedo tehnoloģiju un pētniecības centra (ALTOP) Industriālā parka izveide” ietvaros.

Būvdarbus objektā veica SIA “LBM”, būvuzraudzību nodrošināja SIA “Neoform”, savukārt autoruzraudzību – SIA “Cerva”.

Ceļu pārbūve būtiski uzlabo industriālajam parkam pieguļošo teritoriju pieejamību, nodrošina savienojumu ar augstākās kategorijas valsts nozīmes ceļu A13, veicina drošāku un efektīvāku transporta kustību, kā arī rada priekšnoteikumus modernas uzņēmējdarbības infrastruktūras izveidei. Projekta ietvaros veikta videi draudzīga ielu apgaismojuma ierīkošana, lietus ūdens kanalizācijas tīklu izbūve, ceļa seguma nomaiņa.

Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektors Pēteris Dzalbe: “Kopumā šis ceļš ir stratēģiski ļoti nozīmīgs mūsu novada attīstībai. Jau 2014. gadā, pirms novadu reformas, esot Daugavpils pilsētas domes priekšsēdētāja vietnieka amatā, uzsākām projektu ar mērķi nodrošināt plašu ražošanas telpu pieejamību ārpus pilsētas, bet vienlaikus - ne pārāk tālu, lai tās atrastos apmēram 15 minūšu brauciena attālumā, kas būtu

ērti gan novada darbiniekiem, gan iedzīvotājiem. Ceļu infrastruktūras sakārtošana ir nozīmīgs faktors, kas pozitīvi veicina gan uzņēmēju iespējas šajā teritorijā, gan kopumā veicina lauku teritoriju apdzīvotību. Projekta gaitā saskārāmies arī ar grūtībām šīs vasaras lielo lietavu dēļ, taču būvniekiem, neskatoties uz šīm problēmām, izdevies darbus paveikt kvalitatīvi. Papildus pašvaldība piešķirusi līdzekļus no Dabas resursu fonda, lai iztīrītu notekgrāvjus, kas ir pašvaldības īpašumā. No jauna gar ceļu izveidots apgaismojums, kas arī būtiski ietekmē kopējo drošību un atvieglo iedzīvotāju ikdienu.”

Projekta “**Austrumlatvijas viedotehnoloģiju un pētniecības centra (ALTOP) Industriālā parka izveide**” mērķis ir attīstīt nacionālas nozīmes industriālo parku un pilnveidot uzņēmējdarbībai nepieciešamo infrastruktūru Latgalē, veicinot investīciju piesaisti un jaunu, augstas pievienotās vērtības darbvieta radīšanu.

Projekta finansējums un partneri:

- **F i n a n s ē j u m a**

saņēmējs: Daugavpils valstspilsētas pašvaldība
• **S a d a r b ī b a s partneri:** Augšdaugavas novada pašvaldība, SIA “Naujenes Pakalpojumu serviss”
• Projekta kopējie izdevumi: 18 191 925,84 EUR
• No tiem Atveseļošanas fonda finansējums: 17 125 169,70 EUR
• Projekta īstenošanas periods: 01.2024 – 12.2025
Paredzēts, ka ALTOP Industriālais parks pēc projekta īstenošanas nodrošinās mūsdienīgu infrastruktūru uzņēmumiem, kas darbojas

Par Atveseļošanas fondu

Atveseļošanas fonds (Recovery and Resilience Facility) ir EK centralizēti pārvaldīta budžeta programma, kas izveidota papildus 2021.–2027. gada plānošanas perioda ES daudzgadu budžetam. Tās mērķis ir atbalstīt reformas un investīcijas, kas saistītas ar pāreju uz zaļu un digitālo ekonomiku, kā arī mazināt krīzes radīto sociālo un ekonomisko ietekmi. No Atveseļošanas fonda Latvijas tautsaimniecībā līdz 2026. gada beigām paredzēts investēt 1,97 miljardus eiro, īstenojot reformas un veicot investīcijas visos sešos Atveseļošanas fonda darbības virzienos: Klimats un enerģētika (tai skaitā REPowerEU), Digitālā transformācija, Nevienlīdzības mazināšana, Ekonomikas transformācija, Veselība un Likuma vara.

Uzzini vairāk: www.esfondi.lv

PAŠVALDĪBA

PAŠVALDĪBAS DOME
IZSKATA JAUTĀJUMU
PAR BRĪVPRĀTĪGO
UGUNSDZĒSĒJU
BIEDRĪBU
IZVEIDOŠANU

Augšdaugavas novada pašvaldības domes deputāti komiteju un domes sēdēs apsprieda jautājumu par brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību izveidošanu novada teritorijā. Komiteju sēdē piedalījās Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta priekšnieks ģenerālis Mārtiņš Baltmanis.

Latvijas valdība veica grozījumus Ugunsdrošības, ugunsdzēsības un glābšanas darbu likumā, kuri paredz ka pašvaldības uzdevumos ugunsdrošības un ugunsdzēsības jomā ietilpst atbilstoši iespējām nodrošināt ugunsgrēku dzēšanu un atbilstoši iespējām nodrošināt ugunsdrošības prevenciju (ārējā ugunsdzēsības ūdensapgāde, ugunsgrēku dzēšana, glābšanas darbi utt.) riska teritorijās. Tās ir

vietas, kur Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta ugunsdzēsēji-glābēji nevar nokļūt likumā paredzētajā laika periodā no tuvākās VUGD depo. Tādu vietu Latvijā ir 36. VUGD ir gatavs nodot brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībām nepieciešamo inventāru un 47 automašīnas, kas ir norakstītas, jo ir iegādāta jauna tehnika.

Latvijas Pašvaldību savienība uzsver, ka bez papildu finansējuma pašvaldībām nav iespējams izpildīt likumā noteiktos jaunus uzdevumus. Ir nepieciešams ilgtermiņa mērķdotāciju mehānisms, jo ugunsdzēsības organizāciju izveide un uzturēšana prasa pastāvīgus izdevumus (personāls, apmācības, aprīkojums, infrastruktūra), pašvaldībām nebūs iespējas nodrošināt to visu savu budžetu robežās.

Augšdaugavas novada administratīvajā teritorijā ir divas riska vietas – Subate un Silene (Silenes apkārtnē). Subatē un Demenē jau sen darbojas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības.

Pašvaldība atbalsta Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta stratēģisko mērķi – stiprināt ugunsdrošības spējas ar pašvaldību ugunsdzēsības organizāciju un brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību izveidošanu, bet arī puda nostāju, ka bez papildus valsts finansējuma nebūs iespējams izpildīt likumā noteiktos uzdevumus. Automašīnas, inventāru un pārējo aprīkojumu vajag uzturēt (telpas, apkure, tehniskā apkalpošana, remonts, apkure utt.), bet galvenais ir cilvēkresursi – vai atradīsies

tie, kuri būs gatavi strādāt bez atlīdzības un nepieciešamības gadījumā riskēt ar savu dzīvību.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta priekšnieks ģenerālis Mārtiņš Baltmanis pastāstīja, ka no 36 riska vietām desmit vietās jau izveidotas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības. Likuma grozījumos ir teikts, ka pašvaldībām to uzdevumu jāveic iespēju robežās, un tas, ka Augšdaugavas novada jau ir divas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības – būtisks solis situācijas uzlabošanai.

Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Vitālijs Aizbalts uzsver: “Subates un Dmenes brīvprātīgo ugunsdzēsēju vienības gatavas pieņemt automašīnas Scania -vienojamies ar ģenerāli, ka tās būs atsavinātas mūsu pašvaldībai. Dmenes biedrība ir kaimiņos ar Sileni, un tāpēc mašīna būs nodota Dmenes vienībai. Tas varētu notikt jau šogad. Visu aprīkojumu, kas nāk klāt automašīnām, arī lūdzam nodot, tas arī notiks jau tuvākajā laikā, janvārī vai februārī. Tātad slēgsim trīspusējo līgumu starp VUGD, pašvaldību un brīvprātīgām biedrībām par sadarbību, prevencijas pasākumiem, nepieciešamām apmācībām u.t.t. Paliek atklāts jautājums par to, kā likumiski noteikt, kā darba devējs rīkosies gadījumā, kad darbinieks dosies uz uguns dzēšanu vai glābšanas darbiem. To arī risinās un atrunās likumdošanā.”

Teksts, foto: Jeļena Ivancova

“LATGALES BEKONS”
SAŅĒMA BALVU
“GADA
LAUKSAIMNIEKS”

Akciju sabiedrība “Latgales bekons” dibināta 1993. gadā un veiksmīgi turpina darbību cūkkopībā. Uzņēmums nodrošina darbu aptuveni 50 darbiniekiem un gada apgrozījums sasniedz 1,9 miljonus eiro, ierindojot to starp lielākajiem uzņēmumiem

Augšdaugavas novadā. “Latgales bekons” uztur vietējo pārtikas produktu pieejamību, darbību organizējot savā veikalā Višku pagastā un trīs veikalos, kā arī vienā tirdzniecības vietā Daugavpilī. Stabilitā ražošana un tirdzniecība veicina reģiona ekonomisko

attīstību un nodrošina darba vietas vietējiem iedzīvotājiem. Atzinības balvu par īpašu ieguldījumu reģiona attīstībā saņēma SIA “Supremē”, serumnīca “Dzīvie” no Bebreņes. “Dzīvie” ir svaigās kosmētikas zīmols, kas tapis Sēlijas lauku vidē un izceļas ar unikālu pieeju

dabīgai ādas kopšanai. Šogad konkursam saņemti 52 pieteikumi 12 nominācijās no dažādām nozarēm.

Foto: Latgales plānošanas reģions

PAŠVALDĪBA
ATBALSTĪS
FILMAS “UĻA”
UZŅĒMŠANU

kinoteātros filma iznāks 2026. gadā. Galveno lomu filmā atveidos Dailes teātra aktieris Kārlis Arnolds Avots. Filmas sižets vēstīs par Uļjanas Semjonovas dzīvi līdz brīdim, kad viņa pievienojās TTT basketbola komandai.

Kopējais filmas veidošanas budžets ir gandrīz 1,8 miljoni eiro. Filmu atbalsta Latvijas Nacionālais kino centrs, Igaunijas Filmu institūts un Polijas Filmu institūts.

PAZIŅOJUMS PAR
ZEMES NOMAS
MAKSAS RĒĶINU
NOSŪTĪŠANU

Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālā pārvalde informē, ka sākot ar 2026. gada 1. janvāri, tiek paaugstināta maksa par pašvaldības zemes nomas maksas rēķinu nosūtīšanu pa pastu. **Maksa par viena rēķina nosūtīšanu noteikta- 3.25 EUR plus PVN.** Lai izvairītos no papildus izdevumiem, aicinām izmantot elektronisko saziņas līdzekļus, piemēram, e-pastu vai e-adresi, lai

saņemtu rēķinus elektroniski. Iesniegumu par zemes nomas maksas rēķinu nosūtīšanu uz e-pastu var iesniegt pagastu apvienības pārvaldē, Valsts un pašvaldības vienotajā klientu apkalpošanas centrā vai Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālajā pārvaldē vai sūtīt parakstītu ar drošu elektronisko parakstu uz e-pasta adresi: **pasts@augšdaugavasnovads.lv.**

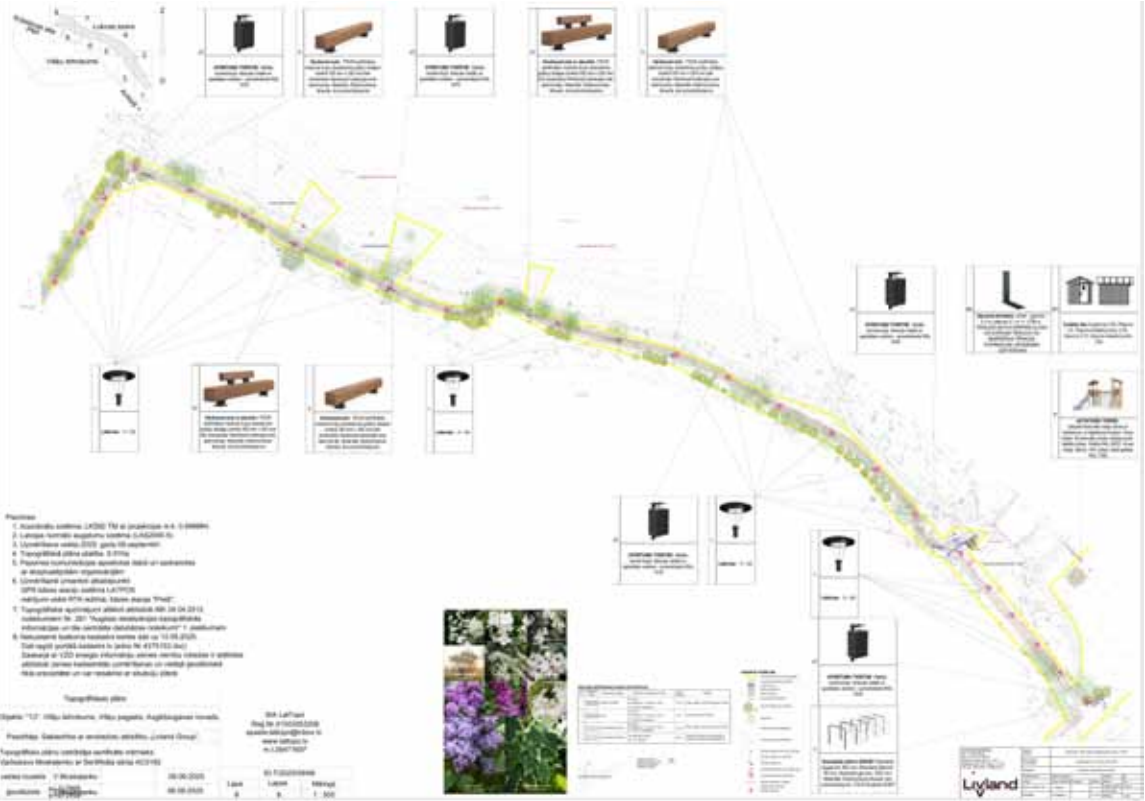
VIŠĶOS PREZENTĒTA
JAUNĀKĀ “LUKNAS
EZERA PIEKRASTES
PUBLISKĀS ĀRTELPAS
ATTĪSTĪBAS”
BŪVPROJEKTA
VERSIJA

Tās izveide uzlabos iedzīvotāju dzīves vidi, paplašinās atpūtas iespējas, stiprinās sabiedrisko drošību un veicinās dabas un kultūrvēsturiskā mantojuma izpratni.

Projektu īsteno Augšdaugavas novada pašvaldība, līgumu par dokumentācijas izstrādi, autoruzraudzību un būvdarbiem slēdzot ar SIA “Smart Energy”.

- Projekta ietvaros paredzēts:**
- izveidot gājēju pastaigu celiņus;
 - restaurēt vēsturiskās kāpnes;
 - atvērt skatu uz ezeru, atjaunot zālienu, stādīt jaunus kokus un krūmus;
 - ieviest dīķa pārplūdes regulēšanas risinājumu;
 - uzstādīt jaunus labiekārtojuma elementus - galdus, solus, atkritumu urnas, tualeti, informatīvos standus, velosipēdu statīvus, elektrozlādes punktu, brīvkrānu, laternas un bērnu rotaļu laukuma elementus.

Viens no nozīmīgākajiem ieceres rezultātiem būs Luknas ezermalas takas izveide 7845 m² platībā. Tā veidota, izmantojot jaunā Eiropas Bauhaus pieejas

principus -respektējot ainavu, kultūrvēsturi un vietas identitāti. Plānotais segums būs videi draudzīgs - koks, metāls, granīta šķembas un lietusūdeni drenējošs birstošais materiāls, kas nodrošinās takas ilgtspēju klimata pārmaiņu apstākļos. Taka būs pieejama un piemērota dažādām iedzīvotāju grupām

un interesēm, kļūstot par vietu atpūtai, izziņai un dabas vērošanai.

- Projekta izmaksas un termiņi:**
- Kopējās izmaksas: 391 214,86 EUR
 - ERAF finansējums: 332 532,63 EUR
 - P a š v a l d ī b a s līdzfinansējums: 58 682,23

- EUR
- Īstenošanas termiņš: līdz 2026. gada 31. decembrim
 - Būvdarbu sākums: plānots 2026. gada pavasarī

Teksts: Projektu vadītāja
Dace Stalidzāne,
Augšdaugavas novada
pašvaldība

PAŠVALDĪBA

PROJEKTS

■ INFORMĀCIJA

SILTUMENERĢIJAS
TAUPIŠANAS PADOMI
MĀJOKĻIEM

Latvijā apkures sezona ir gara un bieži vien dārga, tāpēc gudra siltumenerģijas lietošana mājokļos ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā samazināt rēķinus un vienlaikus uzlabot komfortu. Daudzi risinājumi ir vienkārši un neprasa lielus ieguldījumus, bet to kopējais efekts ir ievērojams.

1. Regulāri kopiet apkures sistēmu

Lai mājokļa apkures sistēma darbotos efektīvi, ir svarīgi nodrošināt tās kārtīgu uzturēšanu:

- notīriet radiatorus un to aizmugurē esošās virsmas,
- pārliedcinieties, ka radiatori nav aizsegti ar mēbelēm vai bieziem aizkariem,
- ja radiatori ir nevienmērīgi silti vai auksti, tie var būt jāatgaiso.

Gaiss apkures sistēmā samazina cirkulāciju, tāpēc radiatori nesildīs telpu tik, cik nepieciešams. Privātmājās atgaisošanu vari veikt paša spēkiem, bet daudzdzīvokļu mājās par to atbild pārvaldnieks.

2. Vēdiniet mājokli pareizi

Lai mājokļa apkure darbotos efektīvi, ir svarīgi nodrošināt tās kārtīgu uzturēšanu:

- atvērt logu pilnībā uz 5-10 minūtēm (ziemā var pietikt arī ar īsāku brīdi),
- veidot caurvēju, lai svaigs gaiss ātri nomainās, bet sienas un mēbeles nepaspēj atdzist,
- izslēgt vai samazināt apkuri vēdināšanas brīdī.

Šāda metode saglabā telpu siltumu, bet nodrošina veselīgu vidi.

3. Iekštelpu temperatūra – jo optimālāka, jo lētāka

Katrs pazemināts temperatūras grāds ļauj ietaupīt aptuveni 5% apkures izmaksas. Mājokļos ieteicams turēt:

- **20-21°C** dzīvojamās telpās,
- **18-19°C** guļamistabas,
- **16-17°C** telpās, kur uzturaties reti.

Naktī vai ilgākā prombūtnē temperatūru var pazemināt par 2-3 grādiem. Programmējamie termostati šādu regulēšanu padara automātisku. Taču nepārcenties, jo pārāk zema temperatūra var veicināt mitruma un pelējuma veidošanos, ka arī vēlāk būs nepieciešams vairāk enerģijas, lai atkal uzsildītu telpas. Ja esi prom, parūpējies, lai telpās saglabājas vismaz 15°C grādu.

4. Izmantojiet saules siltumu

Ziemas saules stari, pat ja vāji, ir bezmaksas siltuma avots:

- dienas laikā atveriet aizkarus un žalūzijas uz dienvidu un dienvidaustrumu pusi,
- naktī tos aizveriet, lai samazinātu siltuma zudumus.

Arī biežāki aizkari darbojas kā papildu siltuma izolācija.

5. Noslēdziet logu un durvju spraugas

Slikti noslēgti logi un durvis ir viens no galvenajiem siltuma zuduma avotiem. Ātri un lēti risinājumi:

- nomainiet gumijas blīves,
- aizdariet spraugas ar līmlentēm vai silikonu,
- izmantojiet durvju apakšas sliksni vai vēja aizturi.

Vienkārša blīvējuma nomaīņa var samazināt siltuma zudumus par 10-15%.

6. Uzturiet veselīgu mitruma līmeni

Pareizs mitrums liek telpai šķist siltākai:

- ieteicamais mitruma līmenis ir **35 - 60%**,
- ja gaiss ir par sausu, palīdzēs telpaugi, gaisa mitrinātāji vai ūdens trauciņi pie radiatora,
- ja gaiss ir pārāk mitrs, palīdzēs mitruma savācēji.

Ja gaiss ir pārāk sauss, bieži rodas sajūta, ka nepieciešams vairāk siltuma nekā patiesībā.

7. Palieliniet radiatoru efektivitāti

- neaizsedziet radiatorus ar mēbelēm, vai bieziem aizkariem,
- aiz radiatora ielieciet siltumu atstarojošu materiālu (piemēram, foliju vai speciālās plāksnes),
- notīriet putekļus no virsmām – tas tiešām uzlabo siltuma atdevi.

Atstarojošie materiāli var uzlabot siltuma atdevi par 5-10%.

8. Izvērtējiet alternatīvos apkures risinājumus

Ja izmantojat papildu apkures ierīces, svarīgi izvēlēties efektīvākās:

- **granulu apkures katli** (efektivitāte līdz 90%).
- **invertera tipa siltumsūkņi**, kas ražo vairāk siltuma nekā patērē elektroenerģijas,
- **programmējamie vai viedie termostati**, kas pazemina temperatūru automātiski.

Svarīgi arī regulāri tīrīt filtrus un uzturēt ierīces tehniskā kārtībā – tas samazina patēriņu un pagarina to kalpošanas laiku.

9. Gudra ikdienas rīcība

Arī mazi paradumi sniedz lielu ietaupījumu:

- aizveriet durvis starp siltām un vēsām telpām,
- izmantojiet paklājus – tie mazina grīdas aukstumu,
- aizveriet ventilācijas res-tes telpās, kuras neap- kurināt (ja tas atbilst jūs mājokļa ventilācijas sis- tēmai),
- karstā ūdens taupīšana samazina arī apkures pa- tēriņu, ja lietojat kopējo ūdens sildīšanas sistēmu.

■ SABIEDRISKĀ APSPRIEŠANA

PAZIŅOJUMS PAR DERĪGO IZRAKTEŅU (SMILTS UN SMILTS-GRANTS) IEGUVES PERSPEKTĪVAJĀS ATRADNĒS “ELERNE” IECIRKŅI “STIEBRIŅI 1”, “STIEBRIŅI 2” UN “STIEBRIŅI 3” TABORES PAGASTS, AUGŠDAUGAVAS NOVADS, IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMA SĀKOTNĒJO SABIEDRISKO APSPRIEŠANU

Paredzētās darbības nosaukums: Perspektīvā smilts-grants un smilts atradne “Elerne” iecirkņi “Stiebrīņi 1”, “Stiebrīņi 2” un “Stiebrīņi 3”. Ierosinātais: Sabiedrība ar ierobežotu atbildību “OŠUKALNS”, reģistrācijas Nr. 45403003353; juridiskā adrese: Bebru iela 104A 3, Jēkabpils, Jēkabpils novads, Latvija, LV-5201

darbības vieta: nekustamais īpašums “Stiebrīņi” (kadastra Nr. 4492 001 0057) zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem 4492 001 0057, 4492 001 0069 un 4492 001 0082, Tabores pagasts, Augšdaugavas novads

Lēmums par nepieciešamību veikt paredzētās darbības IVN:

reģistrācija Nr. 10.5/41/2025 Datums: 25.08.2025

Paredzētās darbības apraksts: Paredzētā darbība ietver ieguves

vietas sagatavošanu, derīgo izrakteņu ieguvī, derīgo izrakteņu pārstrādi, izstrādāto ieguves laukumu rekultivāciju. Karjera sagatavošanas darbus un derīgo izrakteņu ieguvī plānots veikt, izmantojot specializētu tehniku. Ieguves apjoms un intensitāte būs atkarīga no materiāla pieprasījuma reģionā, bet vidēji gadā plānots iegūt līdz 100 tūkst. m³ derīgo izrakteņu.

Sākotnējās sabiedriskās apspriešanas laikā sabiedrība tiek informēta par paredzēto darbību. Paredzētās darbības novērtējums, piemēram, ietekme uz dabas vērtībām, ietekme uz ainavu, prognozētās trokšņa līmeņa izmaiņas u.c., tiks sagatavots pēc sākotnējās sabiedriskās apspriešanas saskaņā ar Enerģētikas un vides aģentūras izsniegto programmu. Pēc novērtējuma sagatavošanas

tiks organizēta vēl viena sabiedriskā apspriešana, kuras laikā sabiedrība tiks iepazīstināta ar novērtējuma rezultātiem.

Sākotnējā sabiedriskā apspriešana notiek no 2025. gada 19. novembra līdz 2026. gada 7. janvārim, savukārt klātienes sanāksme notika 2025. gada 10. decembrī Oktobra ielā 2a, Taborē, Tabores pagastā, Augšdaugavas novadā.

Sākot ar 19. novembri sabiedrība var iegūt informāciju par paredzēto darbību un iepazīties ar sagatavotajiem materiāliem darba laikā Oktobra ielā 2a, Taborē un tīmekļa vietnē www.augšdaugavasnovads.lv un SIA “MDPG” tīmekļa vietnē mdpg.lv.

Publicēts laikrakstā “Augšdaugavas novada Vēstis” 2025. gada novembra laikrakstā Nr. 11(47)

GRĀFA IRENEJA
PLĀTERA-ZĪBERGA
GRĀMATA „DZĪVE
BEZ ROKĀM” IZDOTA
LATVIEŠU-POĻU
VALODĀ

26. novembrī Vaboles kultūras namā notika grāfa Ireneja Plātera-Zīberga grāmatas „Dzīve bez rokām” atklāšanas svētki. Grāmata, kas pirmo reizi publicēta poļu valodā 1931. gadā Varšavā, piedzīvojusi īstu renesansi un tagad nonāks lasītāju rokās arī latviešu un poļu valodā, pateicoties Vaboles pagasta biedrības „Lixten” īstenotajiem projektiem. Grāmata ir autobiogrāfiska skice par 19. gadsimtā Vabolē dzimušā grāfa – „bezroku prinča” dzīvi.

Skrindu dzimtas muzeja vecākā speciāliste, biedrības “Lixten” valdes priekšsēdētāja Ilze Ozoliņa stāsta, ka Irenejs ir dzimis 1896. gadā Vaboles muižā Teofīla Staņislava Plātera-Zīberga un Jadvigas Marijas no Hrapovickiem ģimenē. Neskatoties uz to, ka grāfs piedzima bez rokām, viņš bija ļoti talantīgs, kļuva par rakstnieku, filmu scenāriju autoru un režisoru, turklāt bijis īsts sieviešu mīlulis. Savā grāmatā viņš raksta gan par Vaboli, gan savu māti grāfieni Jadvigu, kura, būdama Ireneja gaidībās, sastapusi kādu zvejnieku bez rokām, iespējams, tas ietekmējis arī pašas gaidāmo bērniņu. Grāmata „Dzīve bez rokām” tēlainā valodā apraksta invaliditātes ietekmi uz visām cilvēka dzīves jomām, tā ir pirmā dokumentālā liecība par Vaboles muižu, kas nodega 1917. gadā, tā apraksta Vaboles muižas un saimnieku ikdienu, iekļauj vēsturiskus faktus, piemēram, par kaujām pie Glaudānu salas 1. pasaules kara laikā.

Irenejs Plāters-Zībergs sarakstījis vairākas grāmatas poļu valodā, bija viens no pirmajiem cilvēkiem pasaulē, kas rakstīja ar kājām. Par viņa literāro devumu Ilze pirmo reizi uzzināja pirms 10 gadiem, kad Vaboli apmeklēja Polijas vēsturnieks Roberts Zawisza, kurš pastāstīja par grāfa Ireneja daiļradi, tostarp grāmatu “Dzīve bez rokām”, kurā grāfs apraksta savu dzīvi Vaboles muižā. “Mums iedegās acis, gribējām šo grāmatu savā īpašumā, meklējām arhīvos, pie vēsturniekiem, bibliotēkās, Polijā, bet laikam nebija lemts atrast,” saka Ilze. Pirms diviem gadiem Vabolē viesojās LTV1 komanda ar raidījumu “Tas notika šeit”, kas meklēja

dažādus vēsturiskus notikumus pagastā. Vēsturnieci Innu Gīli uzrunāja stāsts par grāfu bez rokām. Naktī pirms raidījuma noslēguma viņai izdevās šo grāmatu pdf formātā iegult no interneta, jo tā tikko bija digitalizēta Polijas arhīvā. Raidījuma vadītāja Dāvja Ernštreita frāze “Ja jums vajag

kādu retu grāmatu, jautāriet Innai” sadzirdēja antīko grāmatu tirgotājs Kristaps Laucis, kurš “iedegās” pats atrast šo reto izdevumu, lika lietā visus savus sakarus Polijā un grāmatu ieguva, turklāt uzdāvināja to Skrindu dzimtas muzejam.

Tālāk sekoja divi biedrības „Lixten” projekti, kam piesaistīts

Augšdaugavas novada pašvaldības un Latvijas Poļu savienības atbalsts, lai grāmatu iztulkotu un nodrukātu. Darbs divu gadu garumā vainogojies ar skaistu izdevumu divās valodās - poļu un latviešu - kā veltījums abu tautu draudzībai un kopīgai vēsturei.

Grāmatas tulkošana bija liels izaicinājums biedrības „Latvijas Poļu Savienība” sekretārei, tulkotājai Kristīnei Kuņickai-Dzalbei, kura tobrīd bija sava dēliņa Dāvida gaidībās. Zinot Ireneja dzīvesstāstu un viņa mammas piedzīvoto grūtniecības laikā, ļoti pārdzīvojusi par savu gaidāmo mazuli, ar bažām vērojusi ultrasonogrāfijas attēlus, vai bērniņam ir rociņas, taču uztraukumam nebija pamata. Savukārt mazajam Dāvidam tā kļuva par pirmo lasāmvielu, vēl atrodoties māmiņai zem sirds.

Kristīnei ir liela pieredze poļu tekstu un vēsturisku dokumentu tulkošanā, taču šāds darbs uzticēts pirmo reizi. Viņu uzrunāja grāfa bagātā un skaistā valoda. “Es aicinu ikvienu šo grāmatu izlasīt, lai redzētu, cik skaisti viņš attēlojis savu dzīvi, kā savu pieredzi apraksta cilvēks ar tādu likteni.”

Grāmatas atklāšanas svētkos varēja dzirdēt grāmatas fragmentus oriģinālvalodā un tulkojumā Daugavpils teātra aktrises Milenas Savkinas un Kristīnes Kuņickas-Dzalbes izpildījumā, ļaujot izbaudīt autora tēlaino valodu un ieskatīties viņa dzīves stāstā.

Uzrunājot klātesošos, Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietniece Olesja Ņikitina uzsvēra, ka grāmata ir vislielākā bagātība. “Lai arī mūsdienās ienāk dažādas digitālās tehnoloģijas, grāmata paliks tradīciju un kultūras avots, kas informāciju pasniedz visprecīzāk un dziļāk. Cilvēki, kas nezina poļu valodu, tagad varēs smelties atziņas par cilvēka dzīvi un likteni, izlasīt priekš sevis un stāstīt savai ģimenei un bērniem, cik svarīgi un fantastiski cilvēki dzīvoja mūsu novadā un kādu vēsturi ir atstājuši. Prieks, ka mūsu novadā, Vaboles pagastā dzīvo tādi cilvēki, iniciatori, ļoti aktīvi, talantīgi, kuri spēj rakstīt projektus, īstenot interesantas idejas un darboties sava pagasta un novada attīstībā. Esmu pateicīga cilvēkiem, kas strādāja pie tulkojuma, jo nezinu, kas ir grūtāk – uzrakstīt grāmatu vai to iztulkot. Vēlos, lai novada bibliotēkās parādītos šī grāmata un iedzīvotāji varētu to

izlasīt.”

Pasākumu apmeklēja Polijas Republikas vēstniecības Rīgā politiski ekonomisko lietu padomnieks Gžegožs Jageļskis. Viņš pateicās Augšdaugavas novada pašvaldībai par atbalstu šīs grāmatas izdošanā un uzsvēra, ka Latgale vienmēr ir bijusi daudznacionāla, te dzīvo gan poļi, gan citas tautības. “Polijas vēstniecības, vēstnieka, un savā vārdā vēlos pateikties, ka šajā ekonomiski sarežģītajā situācijā, kad svarīgs ir katrs eiro un ir citas jomas, kur var veikt ieguldījumus, jūs tomēr atbalstāt šādus projektus, atbalstāt ne tikai grāmatas, bet arī poļu kopienas iniciatīvas.” Viņš uzsvēra, ka grāmata ir svarīga arī cilvēku ar invaliditāti kontekstā. Polijā viņš esot satīcis kādu cilvēku, kuram, līdzīgi kā Irenejam, nav roku, taču šis cilvēks piekopj aktīvu dzīvesveidu, dodas kalnos. “Ja Irenejs pašlaik būtu dzīvs, domāju, ka viņš staigātu pa kalniem un darītu ļoti daudzas lietas, lai parādītu, ka cilvēku ar invaliditāti dzīve ir ļoti piepildīta. Man ir liels prieks, ka Latvijā un Polijā cilvēki ar invaliditāti gūst arvien lielāku atbalstu dažādās dzīves jomās.”

Augšdaugavas novada pašvaldības izpilddirektors, Latvijas Poļu Savienības priekšsēdētājs Pēteris Dzalbe atzina, ka Ireneja Plātera-Zīberga grāmatā var izlasīt gan par Vaboli, gan Līksnu un Latgali, par to, ka cilvēks prot tikt galā ar ikdienas grūtībām, turpina dzīvot, neskatoties uz to, ka viņam nav roku. Viņš pateicās ikvienam, kurš piedalījās šīs grāmatas meklēšanā, tulkošanā un izdošanā. “Aicinu ikvienu izlasīt šo grāmatu, pie viena iemācīties arī kādu vārdu poliski, jo Irenejam bija ļoti skaista poļu valoda.”

Pasākuma viesņa Irēna Voitāne dāvāja Skrindu dzimtas muzejam divas relikvijas no savas ģimenes. Grāfa Ireneja guvernante Terēza no Austrijas bija Irēnas vīra Oļega Fogelmana vecvecmamma, no kuras par piemiņu saglabājusies lūgšanu grāmata ar viņas parakstu un fragments no kaklarotas, ko Ireneja māte bija dāvājusi pateicībā par labo darbu.

Grāmata izdota 500 eksemplāru tirāžā un to atklāšanas svētkos saņēma dāvanā arī pasākuma viesi. Grāmata “Dzīve bez rokām” būs pieejama lasītājiem Augšdaugavas novada bibliotēkās.

Teksts, foto: Inese Minova

ILZE JAUNUŠĀNE:
„SKAISTĀS LIETAS
MANI AIZRAUJ!”

Ilze Jaunušāne ir skaistumkopšanas speciāliste, kas ar sirdi un dvēseli ir veidojusi savu profesionālo ceļu. Neatlaidība, pašizaugsme,

mīlestība un rūpes pret cilvēkiem ir tas, kas sniedz prieku gan sev, gan apkārtējiem. Viņas darbs balstās uz individuālu pieeju katram klientam, uz klausot viņu vajadzības, izvērtējot ādas stāvokli un emocionālo noskaņojumu. “Man svarīgi ir ne tikai uzlabot cilvēka izskatu, bet

arī palīdzēt viņam justies labāk. Dažreiz pietiek ar vienu sarunu, lai cilvēks atplauktu,” stāsta Ilze.

Atrast savu īsto
nodarbošanos

“Mans ceļš līdz skaistumkopšanas speciālista amatam sākās pavisam citādi. Pirmā izglītība man bija

pamatizglītības skolotājs, ko ieguvu Daugavpils Universitātē. Absolvēju universitāti, bet sapratu, ka ar to nav gana. Gribējās kaut ko vairāk,” stāsta Ilze Jaunušāne. Pēc tam tika iegūta karjeras konsultanta un jaunatnes lietu speciālista izglītība, paralēli strādāts

UZŅĒMĒJDARBĪBA

ģimenes ārsta praksē. Mācoties magistrantūrā, dzīves ceļš Ilzi aizveda uz Rēzekni, izmēģinot spēkus dažādās profesijās un sniedzot apziņu, ka tas nerada prieku un nav īstais aicinājums. „ Strādājot Zemgales rajona tiesas zemesgrāmatas nodaļā, toreiz dzīvoju divās vietās

■ UZŅĒMĒJDARBĪBA

— nedēļas laikā Jēkabpilī, brīvdienās Rēzeknē. Sapratu, ka ilgi tā vairs nevarēšu, tāpēc uzrakstīju atlūgumu un sāku meklēt sevi.” Ilze sāka ar rotu meistarklasi, *make-up* kursiem, kroņu darināšanu. “Tās visas mazās nianšes man lika saprast, ka skaistās lietas ir tas, kas mani aizrauj. Tā es nonācu līdz skaistumkopšanas kursiem. Agrāk nekad nebiju domājusi, ka šī joma varētu mani saistīt. Tikai, ejot šo garo ceļu, sapratu, kas man patiešām patīk,” atzīst Ilze.

Pirmie soļi skaistumkopšanā bija sejas kopšanas procedūru apguve, vaksācijas un uzacu korekcijas prasmju apgūšana kursos. “Pamazām krāju savu portfolio ar dokumentiem, lai varētu strādāt. Rēzekne bija pirmā vieta, kur sāku praktizēt,” stāsta Ilze. Jaunā skaistumkopšanas speciāliste bija ļoti mērķtiecīga — kamēr vēl mācījās, jau bija iegādājusies inventāru, ģimene ļoti atbalstīja Ilzi, ļaujot speciālistei pilnveidot savas prasmes un veikt dažādas procedūras. “Tīklīdz nokārtoju eksāmenu un visas higiēnas prasības, uzreiz sarunāju sev vietu salonā - sākumā Irēju kabinetu pa dienām un meklēju klientus. Šogad aprit pieci gadi, kopš esmu skaistumkopšanas speciāliste,” Ilze ir gandarīta par sasniegto.

Kad skaistums kļūst par uzņēmējdarbību

Ilze Jaunušāne jau dažus gadus dzīvo Ilūkstē. Sākotnēji pakalpojumus sniedza izbraukumos, bet vienmēr ir bijusi vēlme pēc sava skaistumkopšanas kabineta: “Meklēju kabinetu, apskatīju daudz variantu, bet nekas nederēja, līdz kāds no klientiem ieteica bērnudārza telpas. Pēc pārrunām ar iestādes vadītāju, sākās diezgan sarežģīts posms, lai saņemtu atļauju un noslēgtu līgumu par telpu nomu. Arī telpas nebija remontētas gadiem. Tā

kā finansiāli nevarēju atļauties ļoti šiku remontu, tāpēc visu darīju pati - līmēju tapetes, mainīju grīdas segumu, skrūvēju mēbeles, protams, tas viss tika paveikts ar ģimenes, draugu un klientu palīdzību. Kopumā, pēc visu atļauju saņemšanas un līgumu noslēgšanas, viss tapa divu mēnešu laikā. 11. jūnijā, ar lielu prieku un lepnumu, atvēru savu skaistumkopšanas kabinetu Ilūkstē,” par paveikto ir gandarīta Ilze.

Skaistumkopšanas speciāliste piedāvā plašu pakalpojumu klāstu: uzacu korekciju ar krāsošanu, vaksāciju dažādām ķermeņa zonām, klasisko sejas un dekoltē masāžu, dažādas sejas procedūras ar aparātiem, kas mitrina, pabaro un piepilda ādu ar vitamīniem. Piedāvājuma

klāstā ir arī ādas attīrīšanas procedūras, pretgrumbu procedūras, dažāda veida terapijas sejas ādai, lai atgūtu tās vitalitāti un mirdzumu. Pateicoties pedagoģiskajai izglītībai, Ilze vada arī uzacu korekcijas kursus mācību centrā Rēzeknē. “Es mācu, kā pareizi izveidot uzacu formu, krāsot skropstas. Meitenes nāk mācīties, kā sapucēt sevi un arī, lai iegūtu prasmes savam darbam,” stāsta Ilze.

Skaistumkopšanas speciāliste atzīst, ka šis darbs viņai ļoti patīk, tāpēc nav tādu ikdienas lietu, kas būtu sarežģītas vai radītu kādus īpašus izaicinājumus. Sarežģītākais ir visu sākt no nulles, visu nodrošināt sev pašam - gan telpu atrašana, uzturēšana, nemitīga aprīkojuma uzturēšana,

arī ieguldījumi, kas jāveic, lai varētu, piemēram, iegādāties kādu jaunu aprīkojumu, lai paplašinātu piedāvājuma klāstu. Sarežģītākais ir būt vairs ne tikai skaistumkopšanas speciālistam, bet arī savā ziņā uzņēmējam: „Tev ir kādā mērā nemitīgi jācīnās, jāizprot un jāzina plaša spektra lietas, piemēram, grāmatvedība, uzņēmējdarbība, arī projektu vadība, ja vēlies izmantot iespējas un attīstīties. Tāpat arī satura veidošana Facebook un Instagram - šeit tu atkal esi mārketinga speciālists. Patiesībā, ja strādā pats sev, vairs neesi tikai skaistumkopšanas speciālists, tu esi kas vairāk!”, atzīst Ilze.

Ilze Jaunušāne: „Man patīk viss, ko es daru!”

“Man patīk viss, ko es daru! Darbs sniedz gandarījumu — kad klients pieceļas, paskatās spogulī un ir laimīgs. Citreiz ir tā, ka klients atnāk bēdīgs, bet pēc procedūras viņš ir par kripatiņu laimīgāks — tas ir mans prieks!” par darbu ir gandarīta Ilze. „Man patīk, ka šajā darbā nav rutīnas, visu laiku ir iespēja attīstīties - ir kursi, semināri, arī jauna kosmētika - nav tā, ka sāk lietot vienu vasku un tagad ar to strādāsi visu mūžu. Kosmētikas pasaulē nemitīgi notiek attīstība, tāpēc gribas sekot līdzi jaunumiem, izzināt un piedāvāt klientiem iespējami labāko.” Ilze stāsta, ka klienti ir ļoti svarīgi: „Man ir ļoti labi klienti - pretimnākoši, sirsnīgi un atsaucīgi. Daži klienti pat ir kļuvuši par labiem draugiem, bez kuru atbalsta un atsaucības es nebūtu izkūlusies visam cauri un netiktu pie sava kabineta. Esmu ļoti priecīga un pateicīga, ka esmu satikusi īstos, savējos cilvēkus!” stāsta Ilze.

Ilze ir gandarīta, ka viņas izvēlētais ceļš ir devis iespēju apvienot darbu, kas patīk, ar iespēju palīdzēt citiem. Aizvien vairāk cilvēku novērtē

personīgo pieeju un patieso ieinteresētību: “Tas, ko daru, nav tikai par skaistumu – tas ir par pašapziņu, pārliecību un sajūtu, ka tu esi svarīgs. Ja cilvēks pēc procedūras aiziet ar siltu smaidu, tas ir mans lielākais apbalvojums,” teic Ilze.

Ar Ilzes Jaunušānes piedāvātajiem skaistumkopšanas pakalpojumiem var iepazīties Instagram un Facebook lapās *IJ Estētiskās skaistumkopšanas speciāliste*, kur ir pieejama visa informācija par procedūru piedāvājumu, cenām, kontaktiem. Ilze arī aktīvi izmanto sociālos tīklus, lai dalītos ar padomiem, iedvesmotu un informētu savus sekotājus par jaunumiem.

Nākotnes plāni un aicinājums

Ilzei ir sapnis — iegūt medicīnisko izglītību. “Ja es to pasaku skaļi, tad visi to dzirdēs, un man nebūs atpakaļceļa,” smejas Ilze. “Es vēlos, lai man ir medicīniskā bāze, lai varu droši strādāt un izglītība arī padziļinātu manas zināšanas. Ir tā, ka ar injekcijām es negribētu strādāt, bet padziļināti izzināt cilvēka ādas veselību - to gan vēlētos apgūt. Man ir svarīgi attīstīties, izglītoties, regulāri apmeklēt seminārus un kursus, lai ne tikai gūtu personīgo izaugsmi, bet savas zināšanas liktu lietā un, lai klienti būtu apmierināti un laimīgi ar iegūto rezultātu,” teic Ilze.

Skaistumkopšanas speciāliste Ilze Jaunušāne aicina: “Pirmkārt, dzeriet ūdeni! Tas uzlabo ādas veselību un skaistumu. Otrkārt, mums visiem šobrīd dzīvē ir tāds laiks, kad mēs skrienam un darām, bet bieži vien aizmirstam baudīt mirkli un atpūsties. Aicinu ikvienam soli pa solim atkal iemācīties apstāties un atpūsties, un baudīt dzīvi! Mīliet sevi, lutiniet sevi!”

Teksts, foto: Māra Multiņa

“MODRIX ELECTRONIX” PALĪDZ ATLABT JEBKURAM SPĒKRATAM

Ja jūsu spēkratam atgadījusies kāda ķibe, tad droši var vērsties SIA Modrix Electronix servisā Višķu pagastā, kur saimnieko Modris Blūmentāls ar savu komandu. Pēc Višķu profesionālās vidusskolas absolvēšanas Modris kādu laiku strādājis šajā izglītības iestādē par pasniedzēju, izglītojot jauniešus lauksaimniecības tehnikas un elektronikas nozarē. Bet pirms laika pievērsies savam biznesam un izveidojis servisu, kur tiek sniegts plašs pakalpojumu spektrs.

Kamēr Modris atrodas ārzemēs, uzņēmumā visus darbus vada viņa labā roka Zigmārs Lozda. Servisā darbs nodrošināts vēl trim puīšiem, bijušajiem Višķu tehnikuma absolventiem. Zigmārs uzsver, ka Višķos gatavo labus speciālistus, kas prot tikt galā ar vissarežģītāko tehniku.

Netālu no Špoģu ciemata uzbūvēts liels angārs, kas tapis

pašu spēkiem un ar draugu palīdzību. Arī aprīkojums iegādāts par pašu līdzekļiem.

Lielajā servisa angārā vienlaikus tiek remontētas vairākas automašīnas, atsevišķā telpā tiek mērīta vieglo automašīnu jauda, ir dažādas diagnostikas iekārtas, tās tiek piedāvāts arī iegādāties klientiem.

“Mēs esam kompānija, kas remontē mašīnas, gan arī smago tehniku, varam arī kvadraciklus paremontēt. Pārsvārā mēs nodarbojamies vairāk ar elektronikas remontiem, mašīnu

programmēšanu, čipošanu, saistītās problēmas ar ekoloģijām varam atrisināt, varam arī motoru pārlasīt,” stāsta Zigmārs.

Sākotnēji uzņēmums strādāja izbraukumā, remontējot dažādu lauksaimniecības tehniku, arī tagad sniedz šos pakalpojumus visā valstī, tā ir viena no “Modrix Electronix” pamatnozārēm. Taču uzņēmuma darbība ir daudzveidīga, tiek piedāvāts arī veikt diagnostiku ar profesionālām iekārtām un veikt citus darbus, kas saistīti ar vieglo automobiļu un lauksaimniecības

tehnikas remontu.

Klientiem, kuriem jāatstāj savs spēkrats uz ilgāku remontu, uzņēmums piedāvā uz šo laiku maiņas automašīnu.

Firmas Modrix Electronix pakalpojumi jau kļuvuši atpazīstami un pieprasīti ne tikai tuvākajā apkaimē, bet visā Latvijā. Klientu loks strauji paplašinās, uz pakalpojumu pat veidojas rindas.

“Mums pieprasījums ļoti liels, rindas ir diezgan garas, pieprasa ļoti daudz, visiem ir problēmas, gan laukos cilvēkiem ir mašīnas un lūzt, gan pilsētā. Pilsētā brīžiem servisi sūdzas, ka viņiem darba nav, bet pie mums darba pietiek, ļoti daudz darba,” saka Zigmārs Lozda.

Īpašu konkurenci serviss neizjūtot, jo tam ir sava darba specifika. Zigmārs teic, ka reti kurš serviss piedāvājot tik plašu pakalpojumu klāstu: “Mums ir salīdzinoši plaša nozare. Mēs gan remontējam mašīnas, gan elektroniku, ar elektroniku reti kurš nodarbojas mūsu apvidū, mēs esam gandrīz vienīgie.”

Nesen pie saimniecības noasfaltēts liels laukums, kur

plānots attīstīt autosportu. Pats Modris nopietni aizraujas ar autosportu driftu, iesaistījies tajā arī savu dēlu Oskaru, abi bieži dodas uz dažādām sacensībām, tostarp uz ārzemēm. Nesen ar labiem panākumiem piedalījušies drifta sacīkstēs Nirburgringā Vācijā.

Zigmārs stāsta, ka uz jaunā asfalta klāja trenējas ne tikai Modris ar dēlu, bet te tiek aicināti arī citi drifta cienītāji. “Lai nāk pie mums, droši, nav nekas slēgts, visu var sarunāt. Ja kādam ir vēlme, var atbraukt pie mums, pabraukāt ar mašīnām, padriftot, nav problēmu.”

Arī nākotnes plānu esot ļoti daudz, bet tos jaunie uzņēmēji īstenošot iespēju robežās.

SIA “Modrix Elektronix” saņēma pateicību pašvaldības konkursa “Saimnieks 2025” nominācijā “Gada pakalpojumu sniedzējs”

Teksts, foto: Inese Minova

DZIMTAIS NOVADS
DŽĪVO MĀKSLINIECES
ĢERTRŪDES ZEILES
DARBOS

Māksliniecei **Ģertrūdei Zeilei** šogad **piešķirts Augšdaugavas novada pašvaldības apbalvojums “Goda novadnieks” nominācijā “Kultūra”.**

Ģertrūde Zeile ir viena no nozīmīgākajām Latgales un Latvijas gleznotājām, kuras radošais mūžs ir cieši saistīts ar Augšdaugavas novadu un Naujenes pagastu.

Māksliniece dzimusi Naujenes pagasta Viļušu ciema Jaunkausiņu mājās, kurp atgriežas ik gadu līdz ar ābeļu ziediem, lai rastu mieru no Rīgas kņadas, aprūpētu savu dārzu un bišu dravu. Aprūpēt bites Ģertrūdi iemācījis viņas tēvs Antonijs Zeile, kurš savulaik pārcelies uz dzīvi Viļušos no sava dzimtā Izvaltas pagasta, līdzī atvedot arī bites. Tēvs bijis visā apkaimē pazīstams namdaris, kura paštaisītās mēbeles kalpo līdz šai dienai. Savukārt, māti Aneli visi pazinuši kā ļoti labu godu saimnieci, kas cepa gardas kāzu tortes. Vecāku rocība nebija liela, centušies pelnīt iztiku, kā vien spēja, lai izskolotu abas meitas.

Abas ar māsu Valentīnu dzīvē izvēlējušās iet radošu ceļu – māsa kļuva par tēlnieci, Ģertrūde par gleznotāju, jo zīmēt paticis no mazotnes. Mācoties Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolas

dekoratoru nodaļā, tapa studiju laiku akvareļu darbi, arī pirmais grafikas darbs – Ģertrūdes vecmāmiņas portrets, kas ticis nozagts no kādas izstādes, bet vēlāk tikpat mīklaini atradies. Savai mīļākajai tehnika – eļļas glezniecībai Ģertrūde pievērsās studiju laikā Latvijas Mākslas akadēmijā. Pirmajā gleznā tolaik jaunā māksliniece atveidojusi zaļu māla krūzi, kurā iemērtas mammas mīļākās puķes – krizantēmas. Gan glezna, gan krūze joprojām glabājas vecāku mājās.

Strādājot par pedagoģi Rīgas lietišķās mākslas vidusskolā un J.Rozentāla Rīgas mākslas vidusskolā, Ģertrūde izskolojusi ne vienu vien jauno mākslinieku paaudzi. Viņa intuitīvi jutusi, kuru izdosies iemācīt, galvenais, lai cilvēkam ir redzējums, spēja ieklausīties un uztvert. Savā daiļradē viņa pieturas klasiskām vērtībām – portrets, klusā

daba, ainava. Gleznās izpaužas mākslinieces izjūtas, atmiņas, tās uzrunā un piesaista.

Viņas daiļradē bieži vien atspoguļota arī dzimtās puses daba un cilvēki.

Visu savu dzīvi Ģertrūde Zeile ir veltījusi mākslai. Jau kopš studiju gadiem piedalās izstādēs, ir Latvijas Mākslinieku savienības biedre. Mākslinieces darbi atrodas daudzos Latvijas muzejos un privātkolekcijās, tostarp ārpus Latvijas.

Naujenes Novadpētniecības muzejam sadarbība ar mākslinieci aizsākās 2002. gadā, kad tika atklāta viņas personālizstāde ar tēva Antonija Zeiles darinātajiem koka amatniecības darbiem. Muzejs vairākkārt rīkojis izstādes, kas iepazīstina sabiedrību ar mākslinieces radošo mantojumu.

Ģertrūde Zeile ir dāvinājusi savus darbus un Zeiļu

dzimtas relikvijas muzeja krājumam, veidojot nozīmīgu Augšdaugavas novada kultūras mantojuma daļu. Šogad muzejs saņēma dāvanā trīs autores darbus, kas sniedz ieskatu viņas dzimtas vēsturē, parādot to, cik nozīmīga māksliniecei ir ģimene un saikne ar dzimto Naujenes pagastu.

Pēdējos gados māksliniece turpina aktīvi radoši darboties, piedaloties izstādēs visā Latvijā – pērn galerijā “Istaba” tika atklāta viņas personālizstāde “Tie, kas mums apkārt”, bet šogad Latgales Kultūrvēstures muzejā atklāta izstāde “Deja. Savā zemē”.

Ģertrūdes Zeiles dzīve un darbs ir cieši saistīti ar Latgali – viņa to nes savā sirdī un gleznās, radot tēlus, kas pauž mīlestību pret cilvēkiem, lauku vidi un garīgām vērtībām. Viņas devums ir nozīmīgs gan Augšdaugavas novada kultūras attīstībai, gan Latvijas mākslas kopainai kopumā.

Naujenes novadpētniecības muzeja direktore Evita Kusiņa-Kolesnika: “Jau daudzus gadus muzejs pēta ievērojamo novadnieku dzīvesgājumu, muzejs vāc bibliogrāfiskas ziņas, fotogrāfijas, dažāda veida dokumentus un veido datu bāzi, kurā apkopots ievērojamo novadnieku sniegums. Viens no pirmajiem ierakstiem šajā datu bāzē ir veltīts māksliniecei Ģertrūdei Zeilei, kura ir izcila

profesionālās glezniecības pārstāve ne tikai Augšdaugavas novadā un Latgalē, bet arī Latvijas mērogā. Gadu gaitā muzejam izveidojusies cieša sadarbība ar mākslinieci, jo viņa te rīkojusi ne tikai vairākas izstādes, bet arī dalījusi ar savu radošo mantojumu, uzdāvinājusi muzejam vairākas savas gleznas un savas dzimtas relikvijas. Ģertrūde Zeile patiešām ir goda novadniece, jo ar savu darbību ir popularizējusi Naujenes un Augšdaugavas novada vārdu ne tikai Latvijā, bet arī ārzemēs.”

Augšdaugavas novada Kultūras pārvaldes vadītāja Inta Uškāne: “Gleznotāja pati saka, ka viņu vienmēr ir interesējis cilvēks, kas sevi atdod. Tieši to pašu mēs varam teikt par Ģertrūdi Zeili, viņa ir cilvēks, kas sevi ir atdevusi mākslai. Mākslinieces radītajā pasaulē ir ierakstīti arī bērnības un jaunības acīm skatītie gleznainie Daugavas loki, meži, lauki, pļavas, dzimtās mājas. Nupat, pirms diviem mēnešiem pasaulē nāca Latgales Kultūrvēstures muzeja izdotā grāmata “Ģertrūde Zeile. Piederība”. Ar pārliecību varu teikt, ka Ģertrūdes Zeiles piederība ir pasaulei, Latvijai, Latgalei, Naujenei un Augšdaugavas novadam.”

Teksts, foto: Inese Minova

ILŪKSTES
MOTOTRASES
PAMATLICĒJS
VITĀLIJS KURMIS
ATSKATĀS UZ
PIRMSĀKUMIEM

Kopš 2005. gada, kad Vitālijs Kurmis ar domubiedriem uzsāka darbu pie Ilūkstes mototrases izveides, Ilūkste nav iedomājama bez trases, bez motosporta un ikgadējā motokrosa. Vitālijs šogad saņēmis Augšdaugavas novada pašvaldības apbalvojumu **“Goda novadnieks”** nominācijā **“Sportā”.**

Sports V. Kurmim bijis asinīs kopš agriem gadiem, arī skolas laikā, mācoties Bebrenes sovhoztehnikumā par veterinārfeldšeri, trenējies distanču slēpošanā. Neizpalika panākumi, gūta uzvara Latvijas tehnikumu spartakiādē.

Kāds bija mototrases izveides process – no idejas līdz pirmajam braucienam?

Tas notika organiski, dabiski. Ar domubiedriem sākām runāt par to, ka vajadzētu pašiem kaut ko sākt darīt, jo interese jau bija. Vietā, kur tagad ir trase, pirms tam bija karjers, izgāztuve. Sākumā bijām ap 10 cilvēki, kas, sava entuziasma vadīti, darbojāmies. Sākām visu paši - kāds atbrauc ar savu buldozeru, stumj ceļu, cits vēl ar savu tehniku. Nevieni

nedomāja par finansēm, katrs vienkārši palīdzēja ar to, ko varēja. Nedomājām arī, kas un kā būs pēc tam. Laiks, kad iesākām veidot, vispār bija tāds pārmaiņu laiks, daudz kas tapa vairāk pašiniciatīvas dēļ.

Pirmajā gadā vairāk savā starpā rīkojām sacensības, bet jau 2007. gadā izdevās sarīkot lielākas sacensības, ne vairs tikai savā domubiedru vidū. Oficiālas sacensības rīkojot, arī tiesnešiem jābūt sertificētiem, tolaik “sametāmieš” paši, pietika ar 5 – 10 latiem. Pirmajos gados meklējām un arī izdevās piesaistīt sponsorus.

Laiki mainījušies... Nodibinājām biedrību, ir rakstīti arī projekti. Piemēram, tiesnešu māja tika uzcelta, pateicoties finansējuma piesaistei. Šobrīd sacensību rīkošanā mums ļoti palīdz

Augšdaugavas novada pašvaldība, to novērtējam. Nepieciešams operatīvais dienests, kas nav lēti, balvas, visam jābūt pareizi noorganizētam. Ir gan izdevumi, gan darbs jāiegulda.

Vai Jums bija kāds paraugs vai vīzija par to, kādai tieši šai trasei vajadzētu izskatīties?

Nē, tādas vīzijas nebija, bet Ilūkstes mototrasē ļoti veiksmīga ir labā pārredzamība, jo trase ir karjerā, tādā kā ieplakā. No piebraucamā ceļa var visu pārredzēt, jo tas ir augstāk, labs reljefs tādā ziņā. Var iet apkārt trasei un tāpat redzēt visas trases garumā, kur, kas notiek.

Kā pārdzīvojat Covid laiku? Motokrosa rīkošanai tomēr neder neziņa, vai pēc nedēļas atkal varēs pulcēties.

Tas bija vienīgais gads,

kad netika rīkots motokross. Visi bijām vienādā situācijā, neviens nezināja, kā būs. Motokrosam gatavojamies laicīgi. Sacensību dienā tie ir ap 30 cilvēkiem, kam tā ir pilna darba diena, operatīvie dienesti jāpiesaka laicīgi.

Šodien trasi aktīvi izmanto arī treniņiem?

Šķiet, ka ar laiku to braucēju, kas ikdienā trenētos, paliek mazāk, bet tā nu gan nav, ka nebūtu, kas brauc.

Trasi iesākāt veidot pirms 20 gadiem, bērni izauguši tur. Motosports ir ekstrēms.

Draugu, paziņu bērni arī izauguši trasē, ne bez traumām. Bet to jau dzīvē nekad nevar zināt, iesi pa ielu - arī kaut kas var notikt. Statistiski futbols ir vistraumatiskākais sporta veids. Drīzāk grūtāk ir redzēt, kā vecāki bērnu “velk aiz ausīm” uz tā motocikla. Redzi, ka bērns negrib, bet vecāki grib. Saviem dēliem neesmu uzspiedis, bet jautājis, vai grib. Paši ir interesējušies, auguši kopā ar to visu. Mammas sākumā sacensībās grieza galvas prom, lai neredzētu.

Vai ir kādas sacensības, kas īpaši palikušas atmiņā?

2012. gadā notika Baltijas kauss retro motokrosā, sacensības notika 2 vietās Lietuvā, 2 Igaunijā un 2 Latvijā. Latvijā – Stelpē un pie mums, Ilūkstē. Ilūkstē piedalījās 95 retro blakusvāgi, tas mums

ir bijis rekordliels skaits, jo parasti blakusvāgi bijuši ap 20-30. Arī tas, man šķiet, palīdzējis pozitīvi iedot Ilūkstei lielāku atpazīstamību.

Tad vēl bija gadījums, arī 2012. gads, kad rīkojām Skijoringa sacensības. Laikapstākļi sacensību rīkošanai bija piemēroti, visi nepacietīgi gaidījām. Ārā lieli mīnusi, trase sagatavota – zem sniega kārtas ledus, kas skijoringā ir vēlams. Dalībnieku pieteicies daudz, bet tā nu iznāca, ka lielie mīnusi sāka pārvērsties siltā saulē, un sniegs, ledus kusa. Rezultātā braucienu skaitu samazinājām no 2 uz 1, un ar slēpēm dalībnieki devās kārtīgos dubļos! Nevieni gan negribēja “plinti mest krūmos”, dalībnieki tomēr paši piekrita piedalīties, lai gan slēpes lūza. Sprotot jau, ka laikapstākļus neviens nevaram kontrolēt. Bet tādu kārtīgu ziemu tā arī nav pēdējos gados, lai varētu atkal noorganizēt skijoringu.

Vēlos jautāt Vitālijam, vai ar šodienas pieredzi būtu gatavs iesaistīties atkal, uzsākt šādu projektu no jauna, bet saprotu, ka lieki, jo Vitālijam diez vai ir skaidrs, kā tas ir – nedarīt!

*Teksts: Endija Marcinkeviča
Foto: Inese Minova*

■ PERSONĪBAS

DARBA GAITAS, KAS
PIELIETAS PATIESU
RŪPJU UN AUGSTA
PROFESIONĀLISMA
- GINEKOLOĢE ANITA
LOČMELE, PIE KURAS
SIEVIETES GATAVAS
GAIDĪT MĒNEŠIEM
ILGĀ RINDĀ

Ginekoloģe, dzemdību speciāliste **Anita Ločmele** dzimusi Latgalē, tagadējā Balvu novadā, bet kopš 1993. gada dzīvo un strādā Ilūkstē. Šogad daktere saņēma Augšdaugavas novada pašvaldības apbalvojumu nominācijā “Veselības aizsardzība un sociālā aprūpe”.

Anitas vārds Latvijā gana daudzzināts, jo pie speciālistes vairāku desmitu gadu garumā dodas sievietes ne vien no Ilūkstes un tuvējām pilsētām, bet arī tālākiem Latvijas novadiem. Rindas pierakstiem ir garas, un Anitas pacientes paliek uzticīgas gadiem – spilgti rādītāji, kas apliecina ārsta speciālista profesionālismu. Bet vai tas ir tikai profesionālisms, pie kā tik ļoti tiecas pacientes?

Jau skolas gados apsvērāt domu dzīvi profesionāli saistīt tieši ar medicīnu?

Skolas gados gan labi padevās, gan patika un interesēja ķīmija. Domāju, ka studēšu ķīmiju, bet tieši izlaiduma dienā pēkšņi sapratu, ka ķīmija taču būs *sausī*. Biju par sevi jau sapratusi, ka man patīk, ir svarīga saskarsme ar cilvēkiem, tādēļ nolēmu par labu medicīnas studijām. Mācības padevās viegli, nokārtoju iestājpārbaudījumus toreizējā Rīgas Medicīnas institūtā (tagad Rīgas Stradiņa universitāte). Tā pagāja kopā 7 gadi studiju procesā. Interese par ginekoloģiju kā nozari parādījās ap trešo mācību gadu,

bija arī jāizvēlas viena no trim nozarēm – terapija, ginekoloģija vai ķirurģija.

Medicīna šķiet viena no sarežģītākajām, atbildīgākajām nozarēm.

Studiju laiks nebija viegls, mani glāba tas, ka labi zināju ķīmiju, varēju palīdzēt arī citiem. Anatomija, latīņu valoda – to nu gan nācās intensīvi mācīties. Kad vienaudžiem bija laiks arī atpūtai, izklaidēm, mums, medicīnas studentiem, tam īsti nepietika laika.

Tagad domāju, ka ginekoloģiju un dzemdniecību izvēlējos, jo šajā darbā ir iespēja daudz palīdzēt, man ļoti patīk tieši dzemdniecība. Kad uz apskati pēc dzemdībām ar bērniņiem atnāk sievietes, kuras bija grūtniecības uzskaitē, tu redzi rezultātu – tas ir tas skaistais gandarījums. Arī, kad pacientes, kuras nākušas, jo neizdevās ieņemt bērniņu, pēkšņi uzraksta, ka ir gaidībās – labākais, kas var būt šajā darbā.

Kā no Latgales dzīve Jūs atveda uz Sēlijas pērli Ilūkstī?

Pēc studiju beigām 9 gadus nostrādāju dzimtajā pusē. Arī neatrodoties darbā, jebkurā brīdī varēju tikt izsaukta uz nodaļu. Pa dienu strādāju Viļakas zonālajā slimnīcā (30 km no Balviem). Tas bija “skrējieni”. No rīta uz dzemdību nodaļu (kā nu sanāca – nakts gulēta vai nē), tad jāskrien uz autobusu, kurš varēja arī negaidīti nekursēt, bet uz darbu jātiek tāpat. Braukāju arī ar muitniekiem, šoferi mani jau atpazīna – ja eju pa ceļu, tātad jānokļūst darbā vai mājās. Ja nebija, kā nokļūt pēc maiņas mājās, paliku dežūrā. Šāds ritms nogurdināja. Kādā liktenīgā reizē galvenā ārste sāka stāstīt par Ilūkstī, jo nupat kā bija atgriezies no pieredzes apmaiņas brauciena. Sakrita, ka Ilūkstē tajā brīdī meklēja ginekologu. Sazinājos ar Ilūkstī,

atbraucām ar ģimeni apskatīt. Galvenā ārste Štāle visu izrādīja. Gan dzīvesvietu piedāvāja, gan abām meitām skola tuvumā, viss kājām izstaigājams. Arī vīram atradās darbs, tā visa ģimene mani atbalstīja un 1993. gada decembrī atbraucām uz Ilūkstī.

Kā jūs raksturotu lielākās pārmaiņas un izaicinājumus sieviešu veselības aprūpē, ko esat novērojuši savas 30 gadu prakses laikā?

Šodien pat brīnos, kā mēs kādreiz strādājām. Nebija sonogrāfijas, grūtniecēm bērniņa sirdstoņus klausījāmies ar koka stetoskopu, kas vizuāli atgādina koka trubiņu. Kā gan droši varējām apgalvot, ka viss ir kārtībā?

Varbūt šodien brīžiem ir sarežģītāk komunicēt ar pacientēm, ja internetā atrastas versijas par to, kas varētu būt par problēmu. Labi, ja sakrīt ar ārsta diagnozi. Ja nē, tad stāstu, ka mākslīgais intelekts ir tikai mākslīgais intelekts. Ir vērts šādos gadījumos aiziet pie vairākiem speciālistiem. Varbūt viens neredz to, ko saskatīs cits. Bet pozitīvais ir tas, ka šodien esam informētāki, izglītotāki veselības jautājumos.

Par dzemdniecību runājot, agrāk tēti bija tā kā “nolikti malā”, nevarēja piedalīties dzemdību procesā, būt līdzās, bet tagad

arī pie mums topošās māmiņas nāk kopā ar tētiem, kuri ir ļoti zinoši, uzdod jautājumus. Ir skaisti redzēt, kā vīrieši palīdz sievietei gaidību laikā.

Vai šodien ir kādas izmaiņas sieviešu reproduktīvajā veselībā, ja salīdzina ar laiku pirms gadiem 30?

Man šķiet, ka jā, agrāk mazāk saskārāmies ar spontānajiem abortiem, neauglību. Diemžēl onkoloģiskas saslimšanas vērojamas arvien jaunākā vecumā. Manuprāt, cilvēki agrāk bija veselīgāki. Gan sievietes, gan vīrieši. Redzu, ka jauniešiem šodien nav viegli, ir audzis stress līmenis, spriedze darbā, nepārtrauktā skriešana ikdienā, augstās ekspektācijas, ar visu jātiek galā. Arī pārtika vairs nav tāda, kā ēdām vēl ne tik senā pagātnē. Kādreiz vairāk paši audzēja, zināja, ko liek galdā.

Šogad daudz runāts par valsts demogrāfisko krīzi. Maz runā par medicīniska rakstura problēmām ieņemt bērniņu arī tad, ja ģimenes to vēlas.

Vērojams arī, ka sieviešu vecums, kurā izvēlas ģimenes pieaugumu, ir paaugstinājies – pēc 30 gadiem, kas ir saprotami, jo ģimenes vēlas nostabilizēties, varbūt arī bērniņam dot vairāk tieši materiālā ziņā.

Medicīna ir tā nozare, kurā vērojams dzimtas profesiju

turpinājums. Vai jūs ģimenē tā ir?

Meitas Dace un Aira nav dzīvi saistījušas ar medicīnu, bet mana vecvecmamma bija t.s. *pirts sieviņa*, kas pieņēma bērniņus. Varbūt no viņas tā mīlestība pret šo profesiju. Man medicīna ir aicinājums, un uzskatu, ka vienaldzīgie nevar strādāt šajā nozarē. Saprotu, ka visiem palīdzēt nevar, bet no sirds cenšos dot katrai savai pacientei labāko, ko iespējams, ar katru parunāties un uzklausīt.

Kas ir tās grūtības, ar ko nākas sastapties ikdienā?

Katrai pacientei ir tikai 20 minūtes laika pieņemšanā. Nav viegli tik ātri pārslēgties, vienmēr gribas vēl padomāt, vai tiešām visu izdarīju, gribas vēltīt vairāk laika, jo katra ir “mana meitene”. Ļoti pārdzīvoju par savām pacientēm, kurām ir onkoloģiskās saslimšanas. Visādi ir bijis – gan paraudam kopā, gan papriecājamies.

Kas Jums palīdz atgūt spēkus?

Tā noteikti ir mana ģimene. Vasarā eju parūšināties dārzā, siltumnīcā. Ir brīži, kad, atnākot no darba, vajag mazliet klusumu, pabūt ar sevi.

Pēc sarunas ar Anitu nepamet sajūta, ka tā ir cilvēcība un siltums, ko gluži kā deficītu šodienas steidzīgajā ritmā sievietes dodas sajūst pie dakteres, jo Anitai nūdien tā ir daudz. Dakteres kabineta plaukts piepildīts ar mazuļu fotogrāfijām rāmīšos. Pacientes, kurām tik trauslā un vienlaikus spēcīgā dzīves brīdī daktere bijusi līdzās, jūt tuvību, uzticot ģimenes skaistākos brīžus, vēloties dalīties. Anita atzīst, ka mirkļos, kuros spēku nākas pameklēt ārpus sevis, pietiek ar “acs uzmešanu” fotogrāfijām. Tās spēcina un silda.

Teksts, foto: Endija Marcinkeviča

GIRŠS KAGANS
PROT AIZRAUT
AR MŪZIKU
IKVIENU

Jau 30 gadus Girša Kagana ikdienu aizrīt Naujenes Mūzikas un mākslas skolā, kur viņš jauniešiem māca akordeona spēli. Taču kopumā viņa pedagoģiskais stāžs ir teju 60 gadi.

Šogad Ģiršs Kagans saņēma Augšdaugavas novada pašvaldības apbalvojumu “Goda novadnieks” nominācijā “Izglītība”.

Pašu Giršu mūzikas pasaulē ievēdis viņa tēvs, kurš vēlējies, lai dēls mācītos spēlēt akordeonu un aizvedis uz Daugavpils mūzikas skolu. Giršs veiksmīgi izgāja tolaik lielo uzņemšanas konkursu, pedagogi atzinuši, ka zēnam ir gandrīz absolūtā dzirde. Piedāvājuši mācīties vijolspēli, taču tēvs uzstājis, ka akordeons viņam patīkot vairāk. Tā sākās Girša Kagana akordeonista ceļš. Pabeidzis mūzikas skolu un Daugavpils Mūzikas

vidusskolas akordeonu klasi, Giršs Kagans iestājās Lietuvas Mūzikas un teātra akadēmijā, pēc kuras absolvēšanas pirmo darba pieredzi guva Viļņas mūzikas skolā. Kad toreizējais Daugavpils Mūzikas vidusskolas direktors Staņislavs Broks viņu uzaicināja nākt strādāt par pedagogu, Giršs atgriezās Daugavpilī un šajā skolā nostrādāja 21 gadu. Turpmākās darba gaitas saistījās ar Naujenes Mūzikas un mākslas skolu, kur sāka strādāt 1996. gadā, un kopš tā laika ir šīs skolas patriots. Šeit viņš izskolojis jau vairākas mūziķu paaudzes, spēj aizraut jauniešus ne tikai ar akordeona mūziku, bet atklāj mūzikas pasauli kopumā un palīdz katram atrast savu ceļu.

Daudzi viņa absolventi turpina mūziķu gaitas, kļuvuši par pedagogiem, piedalās dažādu mūzikas kolektīvu darbā, daži izvēlējušies citu dzīves ceļu, bet neaizmirst mūziku.

Giršs Kagans jau daudzus gadus veiksmīgi vada skolas

Instrumentālo ansambli, viņa vadībā kolektīvs piedalās pašvaldības un valsts mēroga pasākumos. Pateicoties Girša Kagana pedagoģiskajai meistarībai, viņa audzēkņi kļūst par valsts un starptautiska mēroga konkursu laureātiem.

Jautāts, kā viņš spēj uzrunāt bērnus, kas tikko atnākuši uz skolu, pedagogs teic, ka to paveic ar paša piemēru: “Esmu koncertējošs muzikants, spēlēju dažādos kolektīvos, uzstājamies gan Latvijā, gan ārvalstīs. Bērniem spēlēju pats, mācu, viņi redz, dzird, tā arī ieinteresēju. Bērni ir kļuvuši mūsdienīgi, apķērīgāki, ātrāk apgūst vielu, ir vairāk ieinteresēti. Dzīve cita, arī bērni mainās, citādāk raugās uz mūziku, viņiem vajag ne tikai dot, bet jārāda, jāieinteresē, dažreiz man tas izdodas. Tiekam galā arī ar sarežģītākiem bērniem.”

Aiziet līdz rezultātiem nav viegli. Kāds sasniedz finiša taisni, citam pazūd interese. Giršs Kagans pauž gandarījumu, ka

PERSONĪBASA ■

daudzi viņa bijušie audzēkņi ieguvuši mūzikas novirziena augstāko izglītību Daugavpils Universitātē vai Latvijas Mūzikas akadēmijā un paši strādā par pasniedzējiem.

Uz nodarbībām pie Girša Kagana bērni un jaunieši nāk labprāt. Pedagogs prot atrast pieeju katram, viņam ir svarīgi palīdzēt audzēkņiem atrast savu ceļu mūzikā un sev piemērotu mūzikas instrumentu. Giršs Kagans lepojas ar ikvienu savu audzēkni un ir gandarīts, redzot sava darba augļus. Viņš ir īsts piemērs jaunajiem mūziķiem, jo pats aktīvi koncertē dažādu kolektīvu sastāvā, aktīvi piedalās Akordeonistu orķestra darbā, sniedz palīdzību skolas Pūtēju orķestrim, vada arī Daugavpils Poļu kultūras centra instrumentālo ansambli un klezmeru mūzikas ansambli «Mazel Tov».

Girša Kagana saskarsmē ar skolēniem, vecākiem un kolēģiem atspoguļojas augsts profesionalitātes un atbildības līmenis. Viņš labprāt

dalās pieredzē ar citiem skolas pedagogiem, palīdz risināt dažādus jautājumus, sniedz padomus audzēkņu sasniegumu uzlabošanā. Kolēģi viņu jokojot sauc par skolas smago artilēriju, jo pie Girša Kagana vēršas sarežģītās situācijās, kuras paši nespēj atrisināt.

“Darbs mūzikas jomā ir mana dzīve. Līdz pat šai dienai mani tas saista, interesē, es cenšos visu pilnveidot. Skolēnu panākumi dažādos konkursos ļoti priecē, jo īpaši, ja saņem pirmās vietas valsts vai starptautiskos konkursos. Tas liecina, ka mans darbs nav bijis veltīgs. Bērni piedalījās ļoti prestižā konkursā Ukrainā, Ļvivā, brauc uz Lietuvu un citām valstīm. Arī Latvijā notiek konkursi, kuros piedalās mani audzēkņi.”

Giršs Kagans nenožēlo savu izvēli akordeona labā, jo tas esot koncertinstruments, kas plaši tiek izmantots Eiropā, īpaši Francijā, Itālijā: “Ir daudz pazīstamu izpildītāju, akordeons kā instruments

attīstās. Taču arī ļoti dārgs, labs instruments maksā bargu naudu.” Giršs akordeonu spēlē visur - darbā, mājās, kompānijās, koncertos.

Stundas skolā notiek pēcpusdienā, pārējo laiku Giršs Kagans izmanto atpūtai. Viņš cenšas uzturēt veselīgu un aktīvu dzīvesveidu, tāpēc dodas garās pastaigās apkārt Stropu ezeram, mājās viņu sastapt gadās reti.

“Galvenais, lai būtu veselība. Paši mēs neko nevaram izlemt, kā Dievs lems, tā būs. Kamēr varu un esmu vajadzīgs skolai, turpināšu strādāt.”

Naujenes Mūzikas un mākslas skolas direktors Ruslans Margevičs: “Giršs Kagans ir liels mūsu skolas patriots, rūpējas ne tikai par saviem audzēkņiem, bet par visu skolu. Viņš vienmēr palīdz, rūpējas par skolas labbūtnību. Kolēģi viņu pa jokam sauc par direktora vietnieku audzēkņu uzņemšanas jomā, jo aktīvi iesaistās audzēkņu piesaistīšanā visās

specialitātēs. Viņš to visu dara no sirds, ir ļoti atbildīgs un darbspējīgs. Viņš nekad nesēž uz vietas. Ja kādam ir problēmas, iet pie Rubeniča, jo zina, ka viņš visu atrisinās. Viņš prot risināt attiecības starp audzēkņiem, vecākiem un skolotājiem. Giršs Kagans rūpējas arī par skolas kolektīviem, brauc līdzi, palīdz tikt ar visu galā. Otrā tāda cilvēka pie mums nav.

Giršs Kagans apvieno visu, kas vajadzīgs īstam skolotājam. Katru gadu viņa audzēkņiem ir sasniegumi, kļūst par konkursu laureātiem. Viņš ir liels profesionālis gan savā specialitātē, gan cilvēku attiecībās.

Gribas viņam novēlēt stipru veselību, lai vēl ilgi būtu kopā ar mums. Viņa ieguldījums skolas dzīvē ir ļoti liels.”

Naujenes Mūzikas un mākslas skolas absolvents Ričards Kokins: “Jau no otrās klases pie Girša Kagana mēs sākām koncertēt, bija mana pirmā uzstāšanās konkursā. Visas atmiņas par Giršu Kaganu

man ir tuvas un mīlas, jo mēs kopā abbraucām daudzas valstis, bijām ap 100 koncertos, vairums viņa audzēkņu teiks, ka Giršs ir stingrs, bet stingrība bija vērsta uz labo, lai veicinātu skolēnu spējas. Giršam ir sava pieeja katram skolēnam. Ja saskata lielāku potenciālu, dod sarežģītāku programmu, katram ir individuāls repertuārs. Kā pedagogs Giršs ir viens no labākajiem Latgalē, viņam ir liela pieredze. Katram, kas vēlas izpausties mūzikā, Giršs prot piemeklēt mūzikas instrumentu. Ja nepatīk akordeons, viņš piemeklē ko citu. Tādu veiksmes stāstu ir daudz un tie sākās no Girša. Man mūzika ir palikusi kā labs vaļasprieks brīvajā laikā, piedalos skolas akordeonistu orķestrī. Katram, kas mācījies mūziku skolā, mūzika paliek uz visu mūžu.”

Teksts, foto: Inese Minova

KAD SIRDĪ MĪT NEIZSĪKSTOŠA SILTU JŪTU UN DZILAS PATEICĪBAS JŪRA - MARIJA SLAVINSKA

Valsts svētkos ilūkstietei Marijai Slavinskai Augšdaugavas novada kultūras centrā “Vārpa” tika pasniegts apbalvojums “Goda novadnieks” nominācijā “Sabiedriskā darbība”.

Sūrais rūdījums, ko par savu dzīvi stāsta kara laika bērni, iespiež neizbēgamu zīmogu likteņstāstā. Klausoties Mariju, kas dzimusi 1942. gadā Eglainē, mazliet grūti saprast, kur šis zīmogs signalizētu par netaisnības sajūtu, jo kādreizējā skolotāja, bērnudārza audzinātāja Marija jūt dziļu pateicību par visu, ko dzīve dāvājusi. Par iespēju strādāt ar bērniem ar īpašām vajadzībām, par dievticību, kas izauklēta jau bērnībā, par mātes cepto maizi, kas sildījusi pēckara gados.

Jūsu dzīve ļoti cieši savijusies ar darbu kopā ar bērniem.

Pēc pamatskolas beigšanas devos uz Daugavpili, kur ieguvu vidējo izglītību Daugavpils 1. vidusskolā (šobrīd Daugavpils Valsts ģimnāzija). Gribēju studēt medicīnu, lai palīdzētu cilvēkiem, bet šo domu nācās atmet praktisku apsvērumu dēļ – studiju laikā nebija pieejamas kopmītnes. Tā vietā devos uz Ļeņingradu (tagad Sanktpēterburga), kur absolvēju A. I. Hercena vārdā nosaukto Ļeņingradas Valsts pedagoģisko institūtu. Pēc šīm studijām bija iespēja sākt strādāt Ilūkstes bērnudārzā, vēlāk arī skolā ar mazākajiem bērniem sagatavošanas grupās, mācot visus priekšmetus.

Tā vien šķiet, ka Jūsu siltums ir bijis tik neaptverams, ka kāds neredzams spēks veidojis ceļu uz darbu, kam vajag lielu spēku.

Kā brīvprātīgā palīdzēju Ilūkstes dienas aprūpes centrā personām ar garīga rakstura traucējumiem “Fēnikss”, bet lielākā daļa darba gadu pagāja Raudas internātpamatskolā, kur mācījās, dzīvoja bērniņi ar īpašām vajadzībām, bērni bāreņi.

Tas noteikti nav tāds darbs, ko var “nodalīt no sevis” vai strādāt tikai pirmdiena – piektdiena režīmā.

1994. gadā sāku strādāt Raudā kā internāta skolotāja, vienu gadu mani pierunāja kļūt arī par direktora vietnieci mācību daļā. Esmu ļoti

pateicīga Dievam, ka pati jutos vajadzīga šiem bērniem. Vīrs Henriks bija skolas direktors, viņš nodibināja sakarus ar bīskapu Antonu Justu, un skolā tika atklāta kapela, lai varētu notikt rīta un vakara lūgšanas, svētdienās bērni devās uz Grendzes baznīcu, tāpat kristīja bērnus, kas vēl nebija kristīti. Bērni paši izvēlējās no pedagogu un darbinieku vidus sev krustvecākus, tā es kļuva par 5 krustbērniem bagātāka. Ar četriem joprojām komunicējam. Man bērni visi ir bijuši mīļi, tuvi. Tas bija ļoti atbildīgs darbs, bērnus uz Raudu veda no visas valsts. Kad sāku strādāt, uz Raudu tika atvesti 20 bērni no Imantas bērnu nama. Pa nedēļu dzīvoju ar šiem bērniem,

darījām kopā saimnieciskos darbus, mazgājām grīdas, veļu. Viņiem nebija vecāku, kas to varētu iemācīt ģimenē, bet vissvarīgākais ir būt godīgam un skatīties, vai bērns pats tevi pieņem, veidot bērna uzticību, citādi tādu darbu nevar strādāt. Tas nelikās smagi, laikam kopš bērnības biju pieradusi, jo pēckara gados dzīve nebija viegla, daudz strādājām, jau 7 gadu vecumā slaucu govīs.

Marijas balsī vīd siltums un mazliet nostalgiska sāpe par laužtiem bērnu likteņiem, kuriem dzīve nebija iedalījusi tās veiksmīgākās kārtis, bet, kad sākam runāt par sabiedriski aktīvu sociālo dzīvi, beidzot manu Marijas seju atplaukstam smaidā.

2012. gadā Ilūkstē izveidojāt senioru vingrošanas grupu “Palīdzī sev”, 2014. gadā - senioru deju kolektīvu “Ozolzīles”.

Pirms tam ar vīru jau sen runājām, ka ir deju kolektīvi jaunākiem cilvēkiem, bet senioriem nav. Ar sociālā dienesta atbalstu izdevās izveidot kolektīvu. Braukājām arī pa mājām, lai sanāktu savākt cilvēkus. Bija vīrieši, kas vispār nekad nebija dejujuši. Četru gadu laikā cītīgi mēģinājām,

s a g a t a v o j ā m i e s skatēm un 2018. gadā piedalījāmies XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos. Mūs daudz aicināja uzstāties, jo senioru deju kolektīvi nebija tik populāri.

Jaunības darba gaitās Ilūkstē Mariju atceras arī kā aktīvu pilsētas padomes deputāti, Marija bijusi līdzās cilvēku dzīves skaistākajos brīžos, reģistrējot jaundzimušos un laulības, vadot bērnības svētkus. Savukārt 2010. gadā tika izveidota Ilūkstes novada pensionāru biedrība «Ilūkstes apvidus pensionāri», kurā Marija darbojusies kā biedrības padomes valdes locekle, organizēts konkurss “Skaista mana tēvu sēta” , tapušas video liecības “Viņu bagātība ir nodzīvotie gadi”, dokumentējot Ilūkstes vecāko iedzīvotāju dzīvesstāstus.

Marijas Slavinskas dzīve ir tik bagāta ar oficiāliem amatiem un pašiniciatīvas ceļā radītiem darbiem, ka to visu uzskaitīt būtu gandrīz neiespējami. Tāpat šķiet sarežģīti uzskaitīt tos cilvēkus, kuriem Marija vēlētos pateikties. Varbūt Marijas pazemība neļauj aptvert, cik milzīgs ir pašas devums un dāvātais siltums citiem. Taču esmu pārliecināta: ikviens, kuru dzīve savedusi kopā ar Mariju, tāpat zina, ka viņas sirdī mīt neizsīkstoša siltu jūtu un dziļas pateicības jūra – pret izpalīdzīgiem kaimiņiem, tuviniekiem un ikvienu, ar ko kopīgi realizēti darbi.

Teksts, foto: Endija Marcinkeviča
Foto: Inese Minova

■ IZGLĪTĪBA

JAUNIEŠI PĀRSTEIDZA
AR ORIGINĀLĀM
TĒRPU KOLEKCIJĀM

Pēc ilgāka pārtraukuma Špoģu Mūzikas un mākslas skola ir atjaunojusi tradīciju rīkot netradicionālās modes skati, aicinot mākslas skolu audzēkņus radoši izpausties netradicionālās mākslas tērpu kolekciju veidošanā.

Šogad modes skate – konkurss notika par tēmu “Dabas stihijas – uguns, ūdens, zeme, gaiss”.

Zeme ir vienīgā zināmā planēta, uz kuras ir attīstījusies un eksistē dzīvība. Uz planētas Zeme ir visskaistākā daba, kas ir bagāta un daudzveidīga. Unikālo ainavas mozaīku veido stalti meži, plaši lauki, ūdens, birzis, pļavas, kalni, jūras, okeāni. Daba ir nebeidzama skaistuma māte, tā nemitīgi mainās un atrodas nepārtrauktā kustībā, tā ieskauta gaisa varā un koks, pakļaujoties vēja plūsmai, rada šūpošanās mūziku un ienes jaunas vēsmas. Ūdens, kas klāj lielāko daļu zemes, ir neatņemama dzīves sastāvdaļa, bez ūdens nav iespējama dzīvība uz planētas, tas ir spēcīgs un trausls vienlaicīgi. Uguns, veidojot atklātu liesmu, izdala karstumu un dod gaismu, siltumu un drošību.

Konkursā piedalījās jaunie mākslinieki no Rīgas, Siguldas, Ulbrokas, Ropažiem, Vecumniekiem, Rēzeknes, Ilūkstes un Naujenes skolām lai rādītu savas domas, idejas un, iespējams, veidot jaunas tendences lielajā modē. Tērpu kolekcijas vērtēja žūrija: Aivars Bulis - Mākslu Izglītības Kompetences Centra “Daugavpils Dizaina un mākslas vidusskola Saules skola” audiovizuālās komunikācijas nodaļas vadītājs; Māris Susejs – pasākumu organizators, režisors, Krāslavas novada Mūzikas un mākslas skolas pasniedzējs; Kristīne Lipkova – Līvānu stikla un amatniecības centra izstāžu un ekspozīciju kuratore, Biedrības “Sarkanais Akmens” valdes locekle un Ilona Abdulajeva – apģērbu dizainere, keramiķe, vizuāli plastiskās mākslas skolotāja.

Konkursa dalībnieki tika vērtēti divās vecuma grupās: no 7 līdz 12 gadiem un no 13 līdz 16 gadiem. Galvenie vērtēšanas kritēriji bija tērpu kolekcijas atbilstība konkursa tēmai, idejas oriģinalitāte, autoru radošā ideja, meistarība atbilstoši vecumposmam, mākslinieciskais sniegums, prezentācija, tehnikas sarežģītības pakāpe un mākslas darba (tērpa) izpildes kvalitāte, materiālu pielietojuma prasmes.

Vecākajā grupā (13-16 gadi) piedalījās tikai trīs tērpu kolekcijas.

1. vieta Špoģu Mūzikas un mākslas skolas kolekcijai “Stihijas sargeņģeļi” (pedagogs Valdis Grebežs). Par savu kolekciju tās autori teic: “Kopš cilvēces pirmsākumiem mums visiem nākas sadzīvot ar dabas stihijām, cilvēku attiecību

sarežģījumiem, mācīties saprast un novērtēt draudzību, laipnību, mīlestību. Tas viss ir jāapgūst, un galvenās skolotājas šajā jomā ir mūsu mammas. Viņas vienmēr cenšas pasargāt mūs no visām dabas stihijām un likstām. Viņas ir mūsu eņģeļi - sargātāji. Pasaulē nav neviena tuvāka un mīļāka par mammu, un nav nekā skaistāka par to, kad mamma apkāpj savu meitiņu ar savu eņģeļa spārnu.” Šo kolekciju Špoģu Mūzikas un mākslas skolas audzēknes vēltīja savām mammām, kuras kopā ar meitām kāpa uz skatuves. Žūrijas locekle Kristīne Lipkova uzsvēra, ka mākslā ir būtiska sinerģija, un šī balva ir par audzēkņu mīļedarbību ar vecākiem, viņu iedrošināšanu

klūt par zvaigznēm.

2. vieta Rīgas Valsts klasiskās ģimnāzijas kolekcijai “Ignis Aeternum”. Tās autori teic, ka iedvesmu guvuši no uguns kā dzīvības, spēka un pārmaiņu simbolikas. Uguns vienlaikus silda un iznīcina, rada un pārveido, un tieši šī pretruna kļuvusi par galveno vadmotīvu visai kolekcijai. Tērpi veidoti, izmantojot dinamiskas līnijas, kontrastējošas faktūras un siltu krāsu paleti no dziļi sarkanās līdz zeltaini oranžai un dūmakaini melnai. Katrs elements atspoguļo liesmas dažādos stāvokļus - dzirksteli, degošu uguni un kvēlojošas oglītes pēc vētras. Kolekcijā izmantoti arī akcenti, kas rada kustības un plūsmas

sajūtu, atgādinot par uguns neparedzamo un dzīvīgo dabu. Tērpi simbolizē iekšējo spēku, kaisli un transformāciju. Katrs modelis uz skatuves kļūst par liesmas daļu, kas kopā veido vienotu, elpojošu uguns stihiju.

3. vieta Vecumnieku Mūzikas un mākslas skolas kolekcijai “Stihiju ģeometrija”, kuru tās autori veidojuši, iedvesmojoties no Bauhaus baleta Triadic kostīmiem.

Jaunākajā grupā (7 – 12 gadi) konkurence bija daudz sīvāka.

1. vieta Siguldas pilsētas vidusskolas un Siguldas mākslas skolas “Baltais flīģelis” kolekcijai “Nature lux”. Kolekcija ir atgādinājums cilvēcei, ka dabas resursi nav mūžīga vērtība, tas ir stāsts, kā, ietekmējot dabas stihijas, cilvēks nodara lēnām un pamazām sev un saviem pēcnācējiem pāri. Kolekcija ir veidota no otrreiz lietotiem materiāliem, tādejādi paužot otrreiz lietojamo lietu vērtību. Nostālais sērkokciņš, kurš var nodedzināt mežus un ciemus, Jūra kā mājvieta plastmasas daļiņām, Gaiss, pilns atgāžu un gāzes emisiju, Zeme kā meži, izmestu riepu rotāti.

2. vieta Naujenes Mūzikas un mākslas skolas kolekcijai “Astropanteons” (pedagoģe Anita Jasinska).

Autori par savu kolekciju teic: “Debesis reiz satikās ar zemi, un šīs tikšanās brīdis radīja zodiaka zīmes, zvaigznājus. Tajās mirdzēja katras dvēseles stāsts - uguns liesmoja jūtu vētrā, zeme pukstēja mierā, gaiss deļoja brīvībā, bet ūdens čukstēja sapņus. Tur augšā, starp sudrabinām gaismas takām Lauva izstaro siltumu, kurā katrs jūtas īpašs, Auns iedod pirmo dzirksti, Svari iemāca mīlēt skaisti un harmoniski, bet jaunava iedod sirdi ar tādu precizitāti, kādu spēj tikai patiesa uzmanība. Un tā mīlestība kļūst par zvaigžņu simfoniju, kur katrai zīmei ir savs instruments. Dažādas, bet vienlīdz svarīgas- kopā tās rada stāstu, kas ir tik pat plašs kā debesis un tikpat mūžīgs kā gaisma”.

3. vieta Špoģu Mūzikas un mākslas skolas kolekcijai “Vēja dancis” (pedagoģes Anita Jasinska un Jūlija Luļe).

Vējš šalc un kliedz, un katrā tā brāzmā ir kāda nepateikta patiesība, izmisums. Tas rauj aizkarus, sit logus un šķiet, ka katrs tā pieskāriens glabā dziļu, nemierīgu ilgu- pēc gaismas, pēc klusuma, ko tas pats nespēj atrast. Un kad negaiss brāžas

pār pasauli, tas saplēš visu, kas nostāties tam ceļā.

Un vai Tu esi kādreiz aizdomājies, ka aiz katras vētras, stāv māte daba, kas notiekošo novēro? Jā, Dabas māte, dabas tēvs, kas nemiera vēstnesi ar savu vareno spēku ieskauj mīlestības plīvurā, pieskaroties tā vaigam, mēģinot apslāpēt dusmas, piepildot gaisu ar maigumu, liekot pasaulei atdzimt, ieskanēties, ietrīsēties mīlestības stīgai. Pēc vētras viss atdzimst, uzplaukst, kā gaisma, kas pēc tumsas mostas, un katrs solis vēršas augstāk- kur jauns sākums atdzimst jaunā pavasara elpā.

Šajā vecuma grupā piedalījās arī Ilūkstes Mūzikas un mākslas skola ar kolekciju “Ugunīgais Bauhaus”. Uguns kā kustība, enerģija un pārvērtība satiekas ar Bauhaus skaidro formu un strukturēto līniju pasauli. Kolekcijā liesmas dinamika pārtop ģeometriskās konstrukcijās, kur siltie sarkanie un oranžie toņi kontrastē ar melnu. Kolekcija simbolizē cilvēka radošo dzirksti – uguni, kas pārveido un rada jaunu pasauli. Tā aicina meklēt harmoniju starp iekšējo enerģiju un ārējo kārtību, starp stihiju un struktūru.

Par savu simpātiju varēja balsot arī skatītāji. Skatītāju simpātiju balvu ieguva Ulbrokas Mūzikas un mākslas skola ar kolekciju “Stihiju tēli”. Katrai stihijai skolēni izveidoja tēlu, kas sevī iemieso dažādus tās aspektus un asociācijas. Tā skolēni radīja Zibens bruņinieku (gaiss), Jūras valdnieci (ūdens), Meža burvi (zeme) un Liesmu cilvēku (uguns).

Žūrijas dalībnieks Māris Susejs pateicās visiem jauniešiem par viņu veikumu un aicināja popularizēt savas kolekcijas, filmējot un izvietojot soctīklos. Viņš arī dalījās dažos padomos, kā sevi pasniegt uz skatuves, piemēram, neaizmirst par acu kontaktu ar skatītājiem un smaidu, prasmi justies uz skatuves brīvi. Māris Susejs pasniedza īpašu balvu mākslas pedagoģei Anitai Jasinskai, kura strādā ar jauniešiem vairākās mākslas skolās un šai modes skatei bija palīdzējusi sagatavot divas tērpu kolekcijas.

Pasākuma laikā skatītājus ar oriģinālām tērpu kolekcijām priecēja arī Mākslu izglītības kompetences centra “Latgales Mūzikas un mākslas vidusskola” audzēkņi.

Teksts, foto: Inese Minova

SKOLOTĀJU
PROFESIJA – IZVĒLE
UZ VISU MŪŽU

Divas Kalupes pamatskolas skolotājas Jekaterīna Šimane un Tatjana Romanceviča oktobrī saņēma pelnītas Augšdaugavas novada pašvaldības balvas izglītībā. Abas laureātes strādā savā profesijā jau vairākus gadus un atzīst, ka katru dienu viņas uzzina kaut ko jaunu no saviem skolēniem, tāpēc par garlaicību vai vienmuļību nav runas, gluži otrādi – bērni nemitīgi “uzlādē” savus pedagogus ar zinātkāri un radošumu.

Skolotājs vienmēr mācās kopā ar bērniem

Angļu valodas skolotāja Jekaterīna Šimane bija viena no sešiem Augšdaugavas novada skolu pedagogiem, kura saņēma balvu “Gada skolotājs” nominācijā “Ideju ģenerators”. Viņa atzina, ka bija sajūsmināta, uzzinot par apbalvojumu. Kā īsts pedagogs, viņa, pirmkārt, runā par saviem skolēniem: “Pārsteigums par manu apbalvojumu bija, bet īsto prieku es vairāk piedzīvoju, kad šī gada maijā mans skolēns Daniels Sprudzāns dabūja pirmo vietu novada olimpiādē angļu valodā bērniem ar speciālajām vajadzībām – tas bija negaidīti un ļoti patīkami”.

Savu pirmo izglītību Jekaterīna ieguva Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā kā bioloģijas un ķīmijas skolotāja, bet savulaik, kad skolās bija angļu valodas skolotāju trūkums, viņa nolēma pārmācīties. Tāda iespēja parādījās, pateicoties British Council pārkvalificēšanās kursiem. Viņai ir vēl kvalifikācija – krievu valoda kā svešvaloda. Kalupes pamatskolā Tatjana nostrādāja 18 gadus, pēc tam bija darbs Daugavpils 16. vidusskolā, bet kopš 2020. gada

viņa atgriezās Kalupes skolā. Savus priekšmetus Tatjana pasniedz no 1. līdz 9. klasei, kā arī ir pilda 4. klases audzinātājas pienākumus.

Par skolotāju Jekaterīna gribēja kļūt kopš bērnības, kopā ar draudzenēm bieži spēlēja skolu. Kalupes pamatskolā viņa iestājās darbā, kad par direktoru strādāja vēl Jāzeps Vucāns. To laiku skolotāja atminas ar dziļu pateicības sajūtu – kā jaunais pedagogs viņa daudz iemācījiesies no pieredzējušajiem kolēģiem.

Lai veidotu stundas interesantākas un labākas un lai izmantotu jaunās tehnoloģijas, Jekaterīna cenšas izdomāt interesantas tiešsaistes nodarbības un aktivitātes bērniem. Viņas kabinetā ir hrombuki - klēpjordinatori ar Chrome OS operētājsistēmu, ko izstrādājis Google. Tas atšķiras no tradicionālajiem klēpjordinatoriem, koncentrējoties uz mākoņtehnoloģijām un tīmekļa pakalpojumiem. Hrombukus Augšdaugavas novada pašvaldība ieguva no valsts, un bērniem ļoti patīk ar tiem strādāt. Vienlaikus ar skolēniem mācās arī skolotāji – jaunās tehnoloģijas attīstās tik strauji, ka visu laiku jāseko

tām līdzī. “Bērni uzdod daudz jautājumu, un es priecājos, ka varu viņiem atbildēt.”

Protams, lauku skola ļoti atšķiras no pilsētas skolas, saka Jekaterīna: “Pie mums visi bērni ir pieskatīti, visi esam kā viena ģimene. Ģimeniska vide, kur ar katru var strādāt individuāli. Dažiem bērniem varbūt pietrūkst uzmanības ģimenē, un viņi nāk pie skolotājiem, lai izrunātos, lai viņus uzklausa, uzmundrina, apskauj. Mēs visi esam draugi. Laukos vispār viss ir saistīts ar skolu, tai ir ļoti liela nozīme.”

Ja kļuvi par pedagogu, tad tas jau uz visu mūžu. Tas ir neatgriezeniski, saka Jekaterīna. Neskatoties uz ikdienas izaicinājumiem, izglītības jomas bezgalīgām reformām, skolotājs paliek par skolotāju arī savā brīvā laikā. “Ja vasarā vai svētdienā satiekas divi skolotāji, tad runa būs tikai par darbu,” smejas Jekaterīna. Viņa atrod laiku saviem vaļaspriekiem – ēdienu gatavošanai, vasarnīcai, adīšanai un lasīšanai. Lielākais prieks Jekaterīnai ar vīru ir tad, kad visa ģimene pulcējas kopā – dēls un meita ar savām ģimenēm.

Skolotāja profesija kļūva par sirdslietu

Tatjanu Romanceviču pēc skolēnu un vecāku vērtējuma šogad nosauca par “Lieliskāko pedagogu”. Viņa ir ļoti pateicīga visiem, kas izvirzīja viņu šim apbalvojumam, un jūtas gandarīta. “Vienlaikus tas uzliek atbildību, tev jāstrādā nevis labāk un vairāk, bet jāattīstās, jāparedz bērnos talantus, katra stiprākās puses un jāstrādā ar degsmi, lai viņi būtu motivēti, lai viņiem būtu interese.” Parasti šajā nominācijā bērni piesaka savas sākumskolas skolotājas, jo viņas ir kā otras mammas, visu dienu pavada kopā ar saviem skolēniem. Tatjana Kalupes pamatskolā pasniedz matemātiku (5. – 9. klases) un datoriku (4. – 9. klases), tāpat viņa ir direktores vietniece. Tatjana vada arī Lego robotikas un datorikas pulciņus sākumskolas bērniem. Viņa arī ir 9. klases audzinātāja.

Tatjana jau bērnībā zināja, ka kļūs par skolotāju, citu variantu viņa neizskatīja: “Mani iedvesmoja mani skolotāji, mani klases audzinātāji, kuri maksimāli ieguldīja milzīgas zināšanas. Ģimenē arī bija pedagogi, pat direktori. Tā ka tas ir dabīgs ģimenes tradīciju turpinājums un kļuva par sirdslietu.” Tatjana deviņas klases pabeidza Grīvas Raiņa 6. vidusskolā, bet vidējo izglītību ieguva Daugavpils Universitātes Eksperimentālajā skolā.

Kalupes pamatskola ir Tatjanas vienīgā darba vieta pēc Daugavpils Universitātes absolvēšanas 2003. gadā, un viņa teic, ka esot laimīga – neko citu meklēt pat nedomāja, neskatoties uz dažreiz pievilcīgajiem darba piedāvājumiem. DU viņa ieguva arī maģistra grādu un turpina nepārtraukti mācīties un pilnveidoties. “Esmu

tehnoloģijas cilvēks, visu laiku mācos, visu laiku kaut kādi kursi, nodarbības. Kolēģi jautā, kad man tas viss apniks. Domāju - nekad. Mēs esam piemērs bērniem.” Skolotāja ir pārliecināta, ka jaunās zināšanas palīdz viņai katru dienu ienākt skolā, klasēs un būt ar bērniem “uz viena viļņa”, vienā līmenī. “Es cenšos, lai stundās bērniem nebūtu garlaicīgi, bet interesanti, lai viņiem tās 40 minūtes nešķistu ļoti ilgs laiks.”

Ir svarīgi, ka lauku skolā bērniem ir iespēja apmeklēt interešu izglītības pulciņus. Datorikas un Lego robotikas nodarbības bērniem izraisa ļoti lielu interesi, viņiem deg acis, saka Tatjana. Skolotāju priecē, kad bērni saprot, ka bez ieguldīta darba rezultāta nebūs, un tad viņi cenšas, domā un palīdz draugiem, kuriem, ne tik raiti kaut kas sanāk. “Mēs mācāmies ne tikai robotiku vai datoriku, bet šeit ir arī audzināšana – kā atbalstīt blakus esošus cilvēkus, izpalīdzēt.” Kad bērni redz, ka viņiem sanāk, kad ir rezultāts, tad viņi, protams, ir motivēti attīstīties tālāk. Skolēni un Tatjana vēlas piedalīties robotikas sacensībās, un drīz skola sagaidīs jaunu robotu, līdz ar ko šī iecere piepildīsies.

Profesija uzliek Tatjanas dzīves stilam noteiktu grafiku, viņas aizraušanās ir cieši saistītas ar darbu - viņai ļoti patīk mācīties. Atliek laiks arī sporta nodarbībām un ceļošanai. Vēl skolotājai patīk kārtot dzīvokli, tādā veidā viņas galvā viss tiek “salikts pa plauktiņiem”. Īstu prieku katru dienu sniedz arī braukšana ar mašīnu uz darbu - Tatjana ir aizrautīga autovadītāja.

Teksts, foto: Jeļena Ivancova

KULTŪRA ■

MĀKSLINIEČU
DVĪŅUMĀSU
SINERĢIJAS SPĒKS

Naujenes bibliotēkā atklāta tekstilmākslinieces Ilonas Linartes-Ružas izstāde “Es un tekstils” — vizuāls ceļojums cauri dabas klātbūtnei, telpas sajūtām un dvēseles mirkļiem tekstilmākslas valodā. Taču patiesībā izstādē skatāmie darbi ir abu dvīņu māsu un mākslinieču Ilonas Linartes-Ružas un Daces Pudānes kopdarbs. Izstāde ir veltījums telpai, radīšanas brīdim un Sēlijas klusajai harmonijai, kas caur tekstilu kļūst par stāstu — par dzīvi, par sajūtām un sapņiem.

Izstādē apkopoti darbi no dažādām iepriekšējām izstādēm par atšķirīgām tēmām, te var redzēt gan Meža taku un meža ainavas, gan Zvaigznāju un pat pārpildītu autobusu. “Tekstīlijā man visvairāk patīk tas, kā no reālā visu parādīt tekstilā, kas būs galvenais, ko vari izmest pilnīgi ārā, ko saglabāt un kā to parādīt ar audumiem, tas ir interesantākais,” saka Ilona. “Jau vairākas dienas ir šī kolosālā migla un es jau redzu, kādi būs mani nākamie darbi, skices gan mātai vēl neesmu rādījusi,

bet būs tas pelēkais un miglas struktūra, kas veidojas tekstilā.”

Retajos atelpas brīžos no ikdienas darba viņas satiekas mammas, mākslinieces Silvas Linartes dzimtajās mājās Vabolē, kur dzīvo Dace, lai savas radošās idejas uzliktu uz audekla. Tie ir mirkļi, kas veltīti tikai viņām abām un radīšanai. Tad top lielformāta tekstildarbi, kuros savijas kompozicionāls miers, pelēko pustoņu dziļums un materiālu daudzslāņainība.

Tieši šeit ir aizsācies abu ceļš uz mākslu, darbojoties ar krāsām un palīdzot mammai veidot plakātus. Mamma abām savulaik bija galvenā skolotāja un kritiķe, ja pateica, ka nav labi, tad arī nebija labi, un darbs bija jāpārtaisa. “Kad mājās audām gobelēnus uz stellēm, pavelku, jautāju mammai, kā izskatās. Viņa saka – zini, šī vieta nav laba. Un tad divu nedēļu darbs jāizārda, staigāju, kamēr piespiedu sevi izārdīt un aust no jauna. Vienmēr jābūt kādam, kuram tu uzticies, mums tā bija mamma. Tagad tā ir māsa. Ja kādreiz kaut ko daru vai strādāju ar studentiem, nofotografēju un jautāju mātai, kā ir,” saka Dace.

Ilona atzīstas, ka sapņojusi kļūt par keramiķi, bet tēvs

nav atļāvis, sakot, ka šis darbs sievietēm par smagu un kaitīgs veselībai. Abas māsas ir izmācījušās par tekstilmāksliniecēm Rīgas lietišķās mākslas vidusskolā, pabeigušas arī tekstila nodaļu Latvijas Mākslas akadēmijā, strādā mākslas pedagogijā – Dace par pedagogu Saules skolā, bet Ilona vada Ilūkstes Mūzikas un mākslas skolu, abas pasniedz gleznošanu. Gleznošanas pamatu pasniegšanas metodiku savulaik izstrādājusi mamma Silva Linarte, šī metodika joprojām meitām noder darbā.

Gan Ilonai, gan Dacei sirdslieta bija aušana, šo prasmi

apguvušas jau bērnībā uz vecmāmiņu stellēm. Diemžēl no šīs tehnikas piespieda atteikties dažādi apstākļi – Daces bērna astma un ugunsnelaime, kas nopostīja Ilonas ģimenes māju. Taču vietā abām dzīvē ienāca tekstilmākslas aplikatīvā tehnika, kas ļauj kopā radoši izpausties, arī darbi top ātrāk nekā, piemēram, gobelēni.

Ilona atzīst, ka tekstils ir tehnika, kurā vieglāk strādāt divatā, vismaz izveidot pamata ideju, bet sīkumus jau var pielabot vienatnē. “Tekstilmākslinieks ir plaša profila speciālists, tekstils ir arī interjerā, mēs esam interjeristes, uz auduma gleznojam. Pinumu

vari veidot no jebkura materiāla, pat no metāla vai koka, tas arī būs tekstils, jo izmantota tekstila tehnika pinums,” saka Dace. Gadiem ejot, izveidojies dažādu materiālu krājums, ar kura pārcilāšanu un atlasīšanu sākas jauna darba tapšana. Pamatā mākslinieces veido idejas skices, bet vēlāk sākas radošs process, kura gaitā rodas arī dažādi papildinājumi.

Iedvesmu māsas gūst ceļojumos un arī pašu Latvijas dabā, kur dominē pelēkie toņi. Lai arī ir bijuši mēģinājumi likt saviem darbiem pamatā spilgtas krāsas, radošajā procesā tie apaug ar pelēcīgajiem.

Jau nākamā gada februārī māsas izstādīs savus darbus Marka Rotko centrā par tēmu “Robeža”, tāpēc drīzumā atkal sāksies intensīvs kopīgs radošs darbs pie jaunās kolekcijas, jo darbiem jābūt gataviem jau līdz 9. janvārim. “Robežu vari izdomāt, kā vēlies – krāsu robeža, valsts robeža, dzīves robeža. Man patīk, ka ir viens vārds un tālāk seko tava fantāzija,” saka Dace.

Izstādi Naujenes bibliotēkā varēs aplūkot līdz janvāra beigām.

Teksts, foto: Inese Minova

■ PERSONĪBA

ELITA SKRUPSKA:
“VISA MANA DŽĪVE
IR KĀ DAUGAVAS
PLŪSMA”

Vaboles pamatskolas direktore Elita Skrupska šogad saņēma balvu “Gada pedagogs” nominācijā “Sirds devums”. Pedagoģijai viņa veltījusi jau 40 dzīves gadus, tostarp 32 gadus vada Vaboles skolu. Kolēģi viņu sauc par cīnītāju un iedvesmotāju, kas ar savu mērķtiecību un spītību spējusi noturēt skolas īpašo gaisotni visu iespējamo izaicinājumu priekšā, izveidojusi ģimenisku kolektīvu un kvalitatīvu mācību un audzināšanu vidi, ko izjūt bērni un augstu novērtē vecāki.

Nejaušība dāvā sirds darbu

Pedagoģija ir Elitas Skrupskas sirds darbs, kas gan nav bijis plānots un drīzāk ir liktenīga nejaušība. “Esmu dzimusi Daugavas krastā, visa mana dzīve ir kā Daugavas plūsma, brīžiem lēni plūst, brīžiem savīļņojas ar vētrām un negaisiem, bet beigu beigās tiek līdz jūrai,” saka skolotāja un atzīst, ka ļāvusies šim dzīves plūdumam. Pēc Līksnas pamatskolas absolvēšanas vidējo izglītību ieguva Daugavpils 1. vidusskolā un sapņojusi studēt Jelgavā agronomiju, taču, paziņas iedrošināta, nolēmusi izpētīt Daugavpils Universitātes studiju programmas un izraudzījusies bioloģijas un ķīmijas pedagoga studijas. No studiju gadiem palikušas ļoti jaukas atmiņas un joprojām cieša draudzība ar studiju biedrenēm. Pēdējā kursā veicies iziet praksi Vaboles vidusskolā, vēlāk direktors Arnicāns viņu uzmeklējis un piedāvājis ķīmijas skolotājas darbu.

Dažus gadus vēlāk Elita nonāca jauna izaicinājuma priekšā. Atceroties 1993. gada 29. decembri, kad mūžībā pēkšņi aizgāja skolas direktors, viņai acīs sariesas asaras. Viņš bija izcils pedagogs un kolēģis. Uzreiz pēc Jaunā gada tika izraudzīts jaunais direktors, šis uzdevums tika uzticēts Elitai. “Tas bija kā zibens spēriens, jo cik tad man tās pieredzes. Iegāju direktora kabinetā, sajūtas bija dīvainas, nezināju, ar ko sākt. Toreizējā Izglītības pārvaldes vadītāja Irēna Bulaša norādīja uz plauktu un teica “Tev aiz muguras darba plāns, ņem un dari visu pēc kārtas, kā direktors sarakstījis,” tā es arī darīju, pirmo darba dienu direktora amatā atceras Elita Skrupska.

Noturēt latīņu

Vaboles skola vienmēr ir izcēlusies ar labiem rezultātiem mācībās, Draudzīgā aicinājuma fonda Skolu reitingā bijusi pirmajās vietās un vairākkārt saņēmusi balvu “Lielā Pūce”. Elita Skrupska atzīst, ka skolai vienmēr bijis spēcīgs pedagogu kolektīvs un tradīcijas, kolēģi dalās savā pieredzē cits ar citu. Skolas panākumos esot svarīga skolotāja atbildība,

pieredze un attieksme pret darbu, un skolēna spējas un vēlme mācīties, svarīga skolotāja sadarbība ar skolēnu un vecākiem. “No esošā kolektīva astoņi ir Vaboles skolas absolventi. Tiek nodota paaudzēs pedagoģiskā pieredze, atbildība, skolas redzējums par izglītību un attieksme pret darbu. Tā laika izcilie pedagogi ir Vladislavs Arnicāns, Vija Arnicāne, Renāte Pudāne, Monika Žuravska, Raisa Žilvinska, Viktors Svētiņš, Alvilis Ivbulis, Valentīna Skrinda, Kazimirs Paukste,” stāsta skolas direktore. Kādreiz skolā bija divas plūsmas, tas bija raksturīgi kolhozu laikos, krievu plūsma vēlāk likvidēta, bet krievvalodīgie skolēni veiksmīgi adaptējās.

Elita Skrupska ir piedzīvojuši dažādas izglītības reformas un atzīst, ka mainījies ir viss, tostarp pedagogu izglītība, kas mūsdienās norit atšķirīgi, mainījušies skolēni, lielu ietekmi atstāj digitālās ierīces. Vaboles skolā jau pirms trim gadiem ieviesti ierobežojumi mobilo tālrunu lietošanā ar mērķi, lai skolēni starpbrīžos komunicētu viens ar otru un redzētu pasauli sev apkārt, kaut vai spētu priecāties par pirmo sniegu. “Tehnoloģijas ir daudz ko mainījušas, šodien liela problēma visā valstī ir lasītprasme un tekstpratība, jo primārais ir telefoni, spēles, bērni mazāk lasa grāmatas.”

Sāpīgākais trieciens bija zaudēt vidusskolas statusu, taču skolas kolektīvs to uztvēra kā neizbēgamu dzīves realitāti, jo iedzīvotāju un skolēnu kļūst mazāk. “Sev un skolotājiem uzdevu jautājumu “Ko mēs ne tā darījām un kāpēc mūsu bērni ir prom?”. Atbilde drīzāk ir tāda, ka viņi ieguva labu izglītību, bija spējīgi studēt tālāk no mājām. Ja kāds studē Rīgā, reti kurš atgriežas un paliek tur strādāt,” prāto Elita. Ilgu laiku viņa nevarēja izrunāt jauno skolas nosaukumu, tāpēc sauc to vienkārši par Vaboles skolu, arī jauno skolas karogu rotā divi vārdi – Vaboles skola, ar domu, ka viss atkal var mainīties. Viņa cerīgi raugās, ka dažas ģimenes pārceļas uz dzīvi Vabolē vai atgriežas no ārzemēm, mācības Vabolē izvēlas arī bērni no pilsētas. “Šogad devītajai klasei piebiedrojās četri jaunieši. Viņi nāk, jo pilsētā ir milzīgas klases, un viņiem ļoti pietrūkst individuāla atbalsta un konsultāciju, kad skolēns ar skolotāju ir viens pret vienu. Viņi vēlas paaugstināt savu sekmību, lai var iestāties kaut kur tālāk. Pie mums brauc arī bērni ar īpašām vajadzībām, kuriem neatrodas vieta lielās skolās un nepieciešamas speciālās programmas un ikdienas atbalsts.”

Ukrainas zvans

Ik dienu Elita mēro ceļu no vienas skolas ēkas uz otru cauri Vaboles senajam parkam, iziet cauri lapegļu alejai. Tas ir relaksācijas mirklis, kas ļauj sakārtot domas. Parks ir arī

drošības izaicinājums skolai, jo te ir dīķis, kur vilinošs ir pirmais ledus, tāpēc skolas darbinieki pavada skolēnus cauri parkam uz otru skolas ēku.

Vaboles skolā ir savas senas tradīcijas. Te ir divi deju kolektīvi, folkloras kopa, skola vienmēr ir piedalījusies skolēnu dziesmu un deju svētkos, tā ir spēcīga tradīcija, ko cenšas nodot no paaudzes paaudzē, ļaujot bērniem izjust svētku atmosfēru un emocijas. Elita cer, ka izdosies izveidot vēl vienu, 8. un 9. klašu deju grupu, bet pagaidām puiši esot ļoti kautrīgi un neiesaistās.

Sena tradīcija ir skolas absolventu vakari, jo saikne ar absolventiem nepazūd. Pat ja turpmākā dzīve izveidojusies Rīgā vai citviet, absolventi neaizmirst savu skolu, apmeklē Vaboli, kur dzīvo tuvinieki. “Vislielākais gandarījums ir bērnu izdevušās dzīves un tādu ir ļoti daudz. Ja redzu, ka absolventiem ir panākumi, ģimene, bērni, darbs un saikne ar Latgali, tātad viņiem dzīve izdevusies. Man ir liels gandarījums par mūsu kolektīvu, tas ir galvenais dzinulis, kāpēc var ilgi strādāt. Skolotāji brauc šurp strādāt pat uz nepilnu slodzi, nemaina darba vietu, jo patīk šī vide. Un tas nav mans nopelns, tā ir bijis

vienmēr. Labu cilvēku pasaulē ir daudz vairāk, un Vabolē mēs to ļoti jūtam,” saka direktore.

Kopš 2022. gada, kad sākās karš Ukrainā, skolā katru dienu plkst. 12.00 atskan īpašais zvans, kad visi pieceļas kājās un pavada minūti klusumā, pārdomās, lūgšanās par mieru. Bērni izturas ar sapratni. Tā ir sava veida patriotiskā audzināšana skolā, bez liekiem vārdiem, bet ar savu attieksmi.

Ar saknēm Līksnā

Zīmīgi, ka arī savu vīru Elita iepazinusi Vaboles vidusskolā, kad viņš mācījās 12. klasē. Gaidīja viņu atgriežamies no armijas. Abi izaudzinājuši divus dēlus un meitu, priecājas par pieciem mazbērniem. Abiem dēliem jau ir ģimenes, bet meita pašlaik studē augstskolā, arī izvēlējusies pedagoģiju. Elitas dzimtās mājas ir Līksnas pagastā, kurai jūtas ļoti piederīga. Te no mazām dienām ir gājusi uz Līksnas baznīcu, Elitas mamma un vecmamma dziedājušas baznīcas korī. Padomju gados nācies iet uz baznīcu gana slepeni, lai nedabūtu nosodījumu. “Kad gāju kopā ar vectēvu, jutos droša, man bija labs alibi, teicu, ka pavadu savu vectēvu, kuram ir slikta redze,” smejas Elita.

Kad draudzē kalpoja

prāvests Jānis Smirnovs, viņš mudināja Elitu dibināt draudzes biedrību, lai varētu piesaistīt līdzekļus baznīcas vajadzībām, un tādu bija ļoti daudz. No pirmā projekta līdzekļiem izdevās iegādāties divus solus baznīcas dārzam. Lielākā problēma bija dievnama jumts, kam bija steidzami vajadzīgs remonts. “Tas bija liels izaicinājums, es īsti neaptvēru, ko es daru. Projektu uzrakstījām, nauda tika ieskaitīta. Prāvestu pēkšņi pārcēla uz Līvāniem, paliku viena un pārņēma izmisums. Taču viss notika, jo bija jāizdara. Jumts tika uzlikts, lai arī ne bez problēmām,” atceras Elita. Tālāk sekoja citas idejas un projekti. Dievnama priekšā sakārtota vide un izveidots Sirds dārzs, nesen uzstādīti jauni vides objekti – brīvdabas mūzikas instrumenti un interaktīvs ekrāns, kur drīzumā varēs nolasīt jebkādu informāciju par baznīcu un pagastu. Par projekta līdzekļiem pērn veikts baznīcas ērģeļu remonts, bet šogad iegādāts jauns dzinējs ērģeļu darbināšanai, tagad atliek tikai visu samontēt un ieskandināt seno instrumentu visā krāšņumā. Tagad biedrība sapņo atjaunot sienu krāsojumu dievnamā, bet pirms tam vēl jāatrod līdzekļi kultūrvēsturiski mākslinieciskai izpētei.

Nesen biedrības valde paplašināta, un Elita savas pilnvaras nodevusi Aigai Somai, jo darba skolā arvien vairāk un gadi dara savu, tomēr Elita joprojām aktīvi rosās biedrībā. Viņa jūtas piederīga šai videi, ar apbrīnu vēro vietējās kopienas darbu. “Man šķiet, ir mainījusies sabiedrības attieksme pret vidi, tie, kas te palikuši, jūtas šai vietai piederīgi un vēlas to sakārtot. Mainās arī izpratne, ka ne tikai pagasta darbiniekiem jākopj ceļmalas vai jāpļauj zāle, bet jāiesaistās pašiem.”

Vairāk laika sev un ģimenei

Elita Skrupska jau ir pieņēmusi lēmumu – no jaunā gada dosies pelnītā atpūtā. Beidzot būs vairāk laika sev un ģimenei, varēs apciemot mazbērnus un izbaudīt omītes priekus. Par savu galveno spēka vietu viņa sauc Līksnas baznīcu, kur sevi restartē katru svētdienu, arī draudzes biedrībā darbu vēl daudz. Elitas vaļasprieks ir adīšana, brīvos brīžos viņa ada ģimenei skaistas zeķes. Vairāk būs laika dārzam, kas esot labākais antistress, atliek vien sākt ravēt un visas domas sakārtojas. “Es vairāk strādāšu dārzā, tur man būs tā, kā es gribu, nevis tā, kā sanāk. Mana sirds pieder bērniem un mazbērniem, biežāk būšu ar viņiem. Labi, ka mazbērni vēl ir tik mazi, ka viņiem vecmamma ir ļoti vajadzīga. Noteikti lasīšu grāmatas, kam man ir bijis maz laika.”

Teksts foto: Inese Minova

PASAKU VAROŅI DĀVĀJA PRIEKU BĒRNIEM

12. decembrī Augšdaugavas novada Kultūras centra “Vārpa” zāli piepildīja bērnu čalas un smieklī – pie viņiem ciemojās Princis un Roze no citas planētas, lai apsveiktu Ziemassvētkos un Jaunajā 2026. gadā.

Katra gada izskaņā Augšdaugavas novada pašvaldība organizē Ziemassvētku pasākumu novada bērniem ar īpašām vajadzībām un bērniem bāreņiem. Bērni atnāk ar savas ģimenes vai audžu ģimenes locekļiem, audzinātājiem, aprūpētājiem un skolotājiem – cilvēkiem, kuri pašizliedzīgi rūpējas par viņiem katru minūti. Vairāki bērni īpaši gatavojas šim pasākumam – kopā ar pieaugušajiem viņi sarūpē jaungada svinīgus tērpus.

“Ar nepacietību gaidījām šos svētkus – bērni jau zina, ka pie viņiem ciemos atnāks pasaku varoņi un Ziemassvētku vecītis ar dāvanām, viņi tic brīnumiem un sagaida savu vēlmju piepildīšanās,” pastāstīja kāda vecmamma.

Svētku pasākumu dalībniekus sveica Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Vitālijs Aizbalts:

“Cienījamie vecāki, vecvecāki, audžu ģimenes, sociālie darbinieki! Jūs visi esat ļoti, ļoti svarīgi mūsu novadam. Ziemassvētku gaidīšana ir laiks, kad mēs nedaudz atgriežamies bērnībā, ticam brīnumiem un gaidām tos. Gaidām arī pārsteigumus, dāvanas. Mūsu šodienas pasākums ir maza pateicība, ka jūs esat pie mums, kopā ar mums. Liels, liels paldies

par to, ka ikdienā esat ar mūsu mīļiem bērniem un palīdzat viņiem šajā ne tik dzīvē. Jūs darāt dzīvi skaistāku, priecīgāku un laimīgāku.”

Novada sociālais dienests sarūpēja bērniem vairāk nekā 100 saldās dāvanas.

Kopā ar Princi, Rozi un elfiem bērni piedalījās svarīgā misijā – viņi izglāba savu planētu no ļaunuma un vienaldzības, lai

tajā valdītu mīlestība, rūpes un labsirdība. Nobeigumā visiem bija iespēja nofotografēties ar Ziemassvētku vecīti un pasaku varoņiem. Par pasākuma burvīgo atmosfēru parūpējas bērnu svētku aģentūra “Chucha Chacha”.

Teksts, foto: Jeļena Ivancova

SPORTA DARBA ORGANIZATORI IEPAZINĀS AR TAUTAS SPORTA DARBA ORGANIZĒŠANU LOMŽAS PAŠVALDĪBĀ

No 2025.gada 20.-23. novembrim 7 Augšdaugavas novada sporta darba organizatori piedalījās “ēnošanas” vizītē Lomžas pašvaldībā (Polijā), kur viņiem bija iespēja iepazīties ar tautas sporta darba organizēšanu.

Vizītes ietvaros dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar tautas sporta darba struktūru, pienākumu sadalījumu, pasākumu un aktivitāšu organizēšanas procesu priekš iedzīvotājiem dažādās vecuma grupās, kā arī par sadarbību

ar sponsoriem un citām organizācijām.

Pamatā brauciena ietvaros abas puses apmainījās ar viedokļiem un pieredzi sporta darba organizēšanā pašvaldības, gūstos plašāku priekšstatu par darba

organizēšanas specifiku. Augšdaugavas novada sporta darba organizatori atzīst, ka ir guvuši jaunu iedvesmu jaunu pasākumu un aktivitāšu organizēšanai mūsu novada teritorijā. Darbinieki arī guva priekšstatu par iedzīvotāju

aktivitātes līmeņa celšanas iespējām.

Augšdaugavas novadā ir jāveicina plašākas iespējas iedzīvotājiem apmeklēt dažāda veida lietderīgā laika pavadīšanas iespējas – piemēram, spēlējot galda tenisu, vai piedaloties vingrošanas nodarbībās.

Dalībniekiem bija iespēja apmeklēt arī dažādus treniņus un sacensības, kas ļāva iepazīt arī pasākumu organizēšanas pieredzi.

Priekšā darbs par jaunu mērķu izvirzīšanu tautas sporta jomā, rīcības plāna izstrādes un sporta attīstības Augšdaugavas novadā.

Projekts “Sporta tilti: Augšdaugava – Lomža” (2025-1-LV01-KA182-SPO-000301070) tiek īstenots ar Valsts izglītības attīstības

aģentūras (VIAA) un Erasmus+ programmas atbalstu. Projekts ir Eiropas Savienības finansēts. Paustie viedokļi un uzskati atspoguļo autora(-u) personīgos uzskatus un ne vienmēr sakrīt ar Eiropas Savienības vai Eiropas Izglītības un Kultūras izpildaģentūras (EACEA) viedokli. Ne Eiropas Savienība, ne EACEA nenes atbildību par paustajiem uzskatiem.

*Milāna Loča
Projektu vadītāja*

LIETAVU IZSKALOTIE AUGŠDAUGAVAS NOVADA CEĻI IR ATJAUNOTI

Visi Augšdaugavas novada ceļu posmi, kurus izskaloja vasaras ilgstošās lietavas, ir saremontēti un nodoti ekspluatācijā. Pateicoties valsts sniegtajam atbalstam, visi remontdarbi paveikti ātri un profesionāli.

Šī gada vasaras spēcīgo lietavu dēļ Augšdaugavas novadā tika izskaloti vairāki ceļu posmi. Jūlija vidū kopumā bija izskalots 71 ceļu posms. Daudzviet ceļi nebija šķērsojami. Ambeļu pagastā uz vairākām dienām tika slēgts ceļš Ambeļi – Višķi, jo ūdens to pārrāva pilnībā. Jūlija beigās intensīvās lietavas nesa jaunus postījumus, īpaši Locikos un apkārtnē, kur applūda Muzeja iela un vasarnīcas, garāžas, Lāču pamatskolas pazemes stāvs, stadions un mini zoodārzs «Jurita». Kopā bija izskaloti 16 ceļu posmi. No applūdušās teritorijas bija nepieciešama arī 65 gadus vecas iedzīvotājas evakuēšana. Lietusgāzes

turpinājās arī augustā, tad visvairāk cieta Bebreņes un Pilskalnes pagasti, kopā bija izskaloti 14 ceļi. Kopējais izskaloto ceļu posmu garums ir aptuveni 23,3 kilometri.

Lietavas Augšdaugavas novadam radīja zaudējumus vairāk nekā pusmiljona eiro apmērā. Pašvaldība vērsās Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā (VARAM) pēc finansiālā atbalsta bojāto ceļu posmu atjaunošanai. No valsts līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem tika piešķirti 450

tūkstoši eiro. Pārējie līdzekļi tika segti no pašvaldības ceļu fonda, kā arī tika ņemts aizdevums Valsts kasē.

Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Vitālijs Aizbalts: “Šovasar mēs esam kļuvuši slaveni ar tā saucamo “Ambeļu rumbu”. Esam pateicīgi VARAM un Finanšu ministrijai par atbalstu. Pateicoties ātrai un tik efektīvai darbībai, ceļi jau ir saremontēti un nodoti ekspluatācijā.”

■ INFORMĀCIJA

ČETROS REĢIONĀLO AUTOBUSU MARŠRUTOS AUGŠDAUGAVAS UN KRĀSLAVAS NOVADOS REISUS PIELĀGO IZMAIŅĀM VILCIENU ZIEMAS PERIODA SATIKSMĒ DAUGAVPILS STACIJĀ

No šī gada 14. decembra reģionālo autobusu maršrutos Dagda–Šķaune–Dagda, vairāki reisi pielāgoti vilcienu kustības ziemas sezonas saraksta izmaiņām.

Reģionālās nozīmes maršrutā nr. 6237 Dagda–Šķaune–Dagda autobuss vairākos reisos turpmāk brauks šādi:

- vakara reisā plkst. 17.00 brauks ātrāk un līdz ar to mainīsies pienākšanas laiki pieturās un galapieturā,
- rīta reisā izbrauks vēlāk – plkst. 6.30 (līdz šim – plkst. 6.05), kā arī brauks ātrāk un līdz ar to mainīsies pienākšanas laiki pieturās un galapieturā,

• pusdienlaika reisā izbrauks vēlāk – plkst. 12.45 (līdz šim – plkst. 12.10)), kā arī brauks ātrāk un līdz ar to mainīsies pienākšanas laiki pieturās un galapieturā.

R e ģ i o n ā l ā s nozīmes maršrutā nr. 7554 Daugavpils–Dagda autobuss divos reisos no Daugavpils autoostas turpmāk brauks šādi:

- rīta reisā katru dienu izbrauks plkst. 10.30 (līdz šim – plkst. 10.10) un apstāsies arī pieturā “Daugavpils stacija”,
- pēcpusdienas reisā katru dienu izbrauks plkst. 15.55 (līdz šim – plkst. 16.00) un apstāsies arī pieturā “Daugavpils stacija”.

Reģionālās nozīmes maršrutā nr. 7555 Daugavpils–Indra autobuss divos reisos katru dienu turpmāk brauks vēlāk: no Daugavpils autoostas izbrauks plkst. 13.40 (līdz šim – plkst. 13.10), bet no Indras izbrauks plkst. 15.55 (līdz šim – plkst. 15.20).

R eģiōnālās nozīmes maršrutā nr. 7543 Daugavpils–Krāslava autobuss trīs reisos turpmāk brauks šādi:

- rīta reisā plkst. 11.40 un vakara reisā plkst. 16.55 no Daugavpils autoostas brauks uzreiz uz Krāslavu (nebrauks pirms tām apli no Daugavpils autoostas uz staciju un atpakaļ uz autoostu),
- pēcpusdienas reisā no Daugavpils autoostas katru dienu izbrauks

stundu vēlāk – plkst. 15.00 (līdz šim – plkst. 14.00).

Reģionālā sabiedriskā transporta pakalpojumus minētajos autobusu maršrutos nodrošina SIA “Daugavpils autobusu parks”. Izmaiņas ATD saskaņojusi ar Latgales plānošanas reģionu.

Aicinām pasažierus sekot līdzi aktuālajai informācijai un jaunajiem kustības sarakstiem reģionālo autobusu pieturās, autoostās, ATD mājaslapā un pārvadātāju informācijas kanālos, kā arī portāla 1188.lv sadaļā “Satiksme”.

No šī gada 14. decembra mainījās Vīvi vilcienu kustības grafiks. Pirms došanās ceļā Vīvi aicina pasažierus pārliecināties par vilcienu atiešanas un pienākšanas laikiem.

Informācija: VSIA “Autotransporta direkcija”

■ AM INFORMĀCIJA

JAUNIEŠI AICINĀTI PIETEIKTIES 2026. GADA JŪLIJA VALSTS AIZSARDZĪBAS DIENESTA IESAUKUMAM

Aizsardzības ministrija no 2025. gada 3. novembra līdz 2026. gada 14. janvārim aicina Latvijas pilsoņus vecumā no 18 līdz 27 gadiem brīvprātīgi pieteikties valsts aizsardzības dienestam, kas tiks uzsākts 2026. gada jūlijā.

Lai brīvprātīgi pieteiktos dienestam, aicinām izmantot vienoto rekrutēšanas platformu www.klustikaravirs.lv/valsts-aizsardzibas-dienests.

2026. gada jūlija iesaukumā 11 mēnešu militārajam dienestam nepieciešami 1470 jaunieši, kuri dienesta pienākumus

pildīs Nacionālo bruņoto spēku vienībās. Savukārt 2026. gadā piecu gadu dienestam Zemessardzē brīvprātīgi var pieteikties līdz 700 jauniešiem.

Ja pēc brīvprātīgās pieteikšanās noslēguma nepieciešamais iesaucamo skaits 11 mēnešu dienestam Nacionālo bruņoto spēku un Zemessardzes vienībās netiks nokomplektēts, iztrūkstošo iesaucamo gadījumā atlase pēc nejaušības principa tiks organizēta 2026. gada 21. janvārī.

Valsts aizsardzības dienesta 2026. gada jūlija 11 mēnešu dienests Nacionālo bruņoto spēku vienībās tiks īstenots sešās dienesta vietās: Sauszemes spēku Mehanizētajā kājnieku brigādē Ādažos, Militārajā policijā

Ādažos, Gaisa spēku Pretgaisa aizsardzības divizionā Lielvārdē, Zemessardzes 25. kaujas atbalsta bataljonā Alūksnē; Zemessardzes 36. kaujas atbalsta bataljonā Lūznavā; Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljonā Skrundā (Mežaines poligons).

Iesaucamie, izvēloties kā alternatīvu 11 mēnešu valsts aizsardzības dienestam, aicināti brīvprātīgi pieteikties valsts aizsardzības dienesta piecu gadu dienestam Zemessardzē.

Piecu gadu dienests Zemessardzē ikgadēji jāpilda vismaz 28 dienas. Dienesta laikā Zemessardzē karavīri apgūs pamatapmācības kursu, jaunākā instruktora kursu un apmācību vada līmenī. Piesakoties kopumā piecu gadu dienestam Zemessardzē, ir iespēja

izvēlēties dzīvesvietai tuvāko dienesta vietu Zemessardzes 1. Rīgas brigādē, Zemessardzes 2. Vidzemes brigādē, Zemessardzes 3. Latgales brigādē vai Zemessardzes 4. Kurzemes brigādē.

Piesakoties brīvprātīgi šim dienesta veidam, valsts aizsardzības dienesta karavīrs saņems kompensāciju par dienām, kurās tiks pildīts dienests, kā arī šajās dienās tiks nodrošināta ēdināšana.

Vienlaikus pēc dienesta beigām valsts aizsardzības dienesta karavīrs saņems atvaļināšanās kompensāciju – 1100 eiro neto jeb summa, ko dienesta veicējs saņems “uz rokas”. Tāpat pēc dienesta sekmīgas noslēgšanas valsts aizsardzības dienesta karavīrs varēs studēt bez maksas

valsts augstskolās un koledžās klātienēs un neklātienēs studiju programmās, ja atbildīs augstskolas un studiju programmas uzņemšanas noteikumiem.

Valsts aizsardzības dienests sniedz iespēju pilsoņiem iegūt zināšanas un sapratni par valsts aizsardzību, uzlabot individuālās iemaņas, kā arī piedalīties valsts aizsardzības stiprināšanā.

*Informāciju sagatavoja:
AM Militāri publisko attiecību departamenta
Preses nodaļa
Tālrunis: 67335210
E-pasts: prese@mod.gov.lv*

■ JAUNATNE

VABOLES JAUNATNES ATTĪSTĪBAS CENTRS SAŅĒMA BALVU NĒMINĀCIJĀ “JAUNIEŠIEM DRAUDZĪGA VIDE”

Izglītības un zinātnes ministrijas rīkotajā konkursā “Labākais darbā ar jaunatni 2025” Vaboles jaunatnes attīstības centrs saņēma diplomu nominācijā “Jauniešiem draudzīga vide”. Šis apbalvojums apliecina centra ieguldījumu drošas, iekļaujošas un attīstību veicinošas vides nodrošināšanā jauniešiem Augšdaugavas novadā.

Konkurss “Labākais darbā ar jaunatni” tiek organizēts, lai izceltu un novērtētu pašvaldību, jaunatnes organizāciju, jauniešu centru un darbā ar jaunatni iesaistīto personu ieguldījumu jauniešu dzīves kvalitātes uzlabošanā. Tā mērķis ir

popularizēt darbu ar jaunatni, veicināt labo praksi apzināšanu un paaugstināt jaunatnes darba prestižu visā Latvijā.

Vaboles jaunatnes attīstības centrs konkursā tika pieteikts kategorijā “Jauniešiem draudzīga vide”, uzsverot centra ikdienas darbu ar jauniešiem Vaboles, Līksnas, Kalupes un

Nīcgales pagastos. Centrs ir vieta, kur jaunieši var droši pavadīt brīvo laiku, attīstīt savas prasmes, īstenot iniciatīvas un saņemt atbalstu. Ikdienas darbā liela uzmanība tiek pievērsta atvērtai, draudzīgai un iekļaujošai videi, kas veicina līdzdalību, piederības sajūtu un aktīvu iesaisti kopienas dzīvē.

Pieteikumā tika uzsvērts centra daudzveidīgais darbs ar jauniešiem – neformālās izglītības nodarbības, radošās, sporta un kultūras aktivitātes, jauniešu iniciatīvu īstenošana, kā arī aktīva iesaiste starptautiskos projektos un sadarbībā Eiropas līmenī, kas veicina jauniešu izaugsmi, pieredzes apmaiņu un

redzesloka paplašināšanu.

Īpašs un sirsnīgs paldies jauniešiem – par aktivitāti, idejām, uzticēšanos un līdzdalību, jo tieši jaunieši ir centra sirds un dzinējspēks. Bez viņu iesaistes, iniciatīvas un entuziasma šāds sasniegums nebūtu iespējams.

Foto: Edgars Pohevičs

AUGŠDAUGAVAS NOVADA KULTŪRAS UN TŪRISMA PĀRVALDES PASĀKUMI JANVĀRĪ

Bīķernieku pagasts

24. janvārī 15.00 Bīķernieku Kultūras namā atpūtas pēcpusdiena: koncerts, konkursi un spēles

Bebrenes pagasts

7. janvārī 18.00 Bebrenes Kultūras namā animācijas filma "Rūķi atgriežas atkal"

21. janvārī 14.30 Pie Bebrenes muižas sporta laukumā Bebrenes vispārīzglītojošās un profesionālās vidusskolas organizēts pasākums "Barikāžu piemiņas pēcpusdiena"

30. janvārī 17.00 Putnu salās "Gulbji" Informatīvi izzinoša, praktiska nodarbība "Vargāna stāsts" kopā ar zāļu sievu un stāstnieci Līgu Reiteri. Dalības maksa 10,00 euro, pieteikšanās pa tālr. 24930029

Katra mēneša ceturtdienās no 18.00 Bebrenes kultūras namā galda spēļu vakari

Katra mēneša trešdienās no 18.00 Bebrenes VP vidusskolas sporta zālē sporta spēļu vakari

Ilūkste

17. janvārī 18.00 Ilūkstes Kultūras un mākslas centrā Jāņa Paukštello un Jura Ostrovska koncerts "Latgaliski ar Jaunpiebalgas akcentu". Biļetes cena 10,00 euro. Biļešu iepriekš pārdošana Ilūkstes Kultūras un mākslas centrā no 5. janvāra darba dienās no 9.00 līdz 17.00

20. janvārī 17.00 Ilūkstes Kultūras un mākslas centrā Barikāžu pasākums kopā ar Jaunsardzes centra 2. novada trešās nodaļas jaunsargiem

20.janvārī18.00 Filma "Tīklā. TTT Leģendas dzimšana". Biļetes cena 3,00 euro

Kalkūnes pagasts

22. janvārī 18.00 Kalkūnē (2. stāva aktu zālē, Ķieģeļu iela 4) radošā darbnīca "Zirdziņš" filcēšanas tehnikā. Darbnīca paredzēta pieaugušajiem. Vietu skaits ierobežots, lūdzam pieteikties, rakstot uz tālr. 27095164

Kalupes pagasts

19. janvārī 14.00 Kalupes pagasta teritorijā, pie vecās skolas ozola, Barikāžu aizstāvju atceres diena. Barikāžu dalībnieku tikšanās pie ugunsкура

19. janvārī 14.30 Kalupes pagasta pārvaldes ēkā vakarēšana kopā ar Ingu Salmiņu. Darbnīca "Stikla pārvērtības". Dziesmas Māras Kraukles izpildījumā

Lauceses pagasts

4. janvārī 10.00 Sabiedriskajā centrā "Laucese" draudzības spēle novusā

Medumu pagasts

21. janvārī 16.00 Medumu Tautas namā radošā darbnīca "Zirdziņš" filcēšanas tehnikā. Darbnīca paredzēta pieaugušajiem. Vietu skaits ierobežots, lūdzam pieteikties, rakstot uz tālr. 27095164

31. janvārī Medumu Tautas namā mācību seminārs "Projektu rakstīšana. Finansējuma piesaiste". Biedrība "Augšzemnieki" ar Eiropas Savienības un Augšdaugavas novadapašvaldības finansiālu atbalstu organizē mācības Augšdaugavas novada kopienām projekta "Mācību cikls Sēlijas un Latgales kopienām Augšdaugavas novadā" (Nr. 25-03-CL30-COLA19.2202-000003) ietvaros

Naujenes pagasts

14. janvārī 13.00 Naujenes Kultūras centrā atpūtas pēcpusdiena senioriem. Amatiermākslas kolektīvu koncerts

Nīcgales pagasts

15. janvārī 17.00 Nīcgales Tautas namā Vakārēšana kopā ar Ingu Salmiņu. Darbnīca "Stikla pārvērtības". Dziesmas Māras Kraukles izpildījumā

Sventes pagasts

21. janvārī 11.00 Sventes Tautas namā putuplasta dekoru darbnīca senioriem

Subate

23. janvārī 18.00 Subates Kultūras namā Ideju un domu kafejnīca (aktīvo iedzīvotāju, biedrību un uzņēmēju tikšanās)

Šēderes pagasts

24. janvārī 12.00 Šēderes Kultūras namā Ilūkstes Kultūras un mākslas centra amatierteātra "Tādi esam" izrāde "Nāk rudentiņis"

Višķu pagasts

19. janvārī 13.00 Luknas ezerā pie laivu stacijas Ūdens iesvētīšana Višķos

Izstādes

Līdz 31. janvārim Eglaines Kultūras namā Inesas Norkakles izstāde foto mirkļos "Saules galerijā", izstādes atklāšana 17. janvārī 13.00

Līdz 31. janvārim Medumu Tautas nama foajē Artūra Gabrāna fotogrāfiju izstāde "Medumi. Mana ainava"

Līdz 31. janvārim Raiņa mājas Berķenelē izstāžu zālē Folkmaņu ģimenes mākslas darbu izstāde "Dārzs"

Līdz 31. janvārim Raiņa mājā Berķenelē Biedrības "Tautas fotostudija "Ezerzeme-F"" fotoizstāde "Visuresošais Rainis"

Līdz 31. janvārim Raiņa mājas Berķenelē Ammatu prasmju darbnīcas "Klēts" izstāžu zālē Augšdaugavas musturdeķa fragmentu izstāde

No 12. līdz15. janvārim, iestādes darba laikā, Nīcgales Tautas namā, Ingas Salmiņas personālizstāde "Ziemas mirdzums stiklā"

No 19 līdz 30. janvārim, iestādes darba laikā, Kalupes apvienības pārvaldes ēkā, Ingas Salmiņas personālizstāde "Ziemas mirdzums stiklā"

No 5. janvāra līdz 28. februārim Višķu pagasta pārvaldē brīvмākslinieču Elitas Gudziševskas un Lāsmas Eniņas izstāde "Katrм mirkli, kad priecājies, Tavā sirdī no jauna piedzimst мīlestība..."

SKRINDU DZIMTAS MUZEJĀ RESTAURĒTS UNIKĀLS SOLS

2021. gadā Skrindu dzimtas muzejam Skrindu dzimtas radi uzdāvināja unikālu solu jeb, kā Latgalē sauc, kanapku. Kanapka ir Latgales novada apvidvārds. Tas ir plats, garš, lāvas tipa sols ar atzveltni. Uz tā parasti varēja sēdēt vai gulēt. Nosaukums 'kanapka' nāk no poļu vārda kanapka vai kanapa, kas nozīmē dīvānu vai guļamo solu. Šis vārds ienācis Latgalē poļu ietekmes reģionos, īpaši tur, kur bija ciešas saites ar poļu un baltkrievu kultūru. Kanapku parasti lika pie sienas istabā, bieži pie krāsns vai loga. Uz tā dienā varēja sēdēt, bet naktī – gulēt. Tā bija katras Latgales lauku mājas neatņemama daļa, līdzīgi kā krāsns vai galds.

Tā kā Skrindu dzimtas muzejs nes Skrindu vārdu un ir tiem veltīts, tad muzeja krājumā ir būtiski tie priekšmeti, kuri ne vien stāsta un parāda Latgales kultūrvides daudzveidību un savdabību, bet arī tie, kas savulaik ir piederējuši Skrindu dzimtai un tās tuvākajiem pārstāvjiem. Sols ir unikāls kāda Latgales amatnieka roku darinājums. Restaurators Aigars Pilenieks secināja, ka solu ir taisījis zemnieks, kurš vēl tikai apguvis galdniecības amata prasmes. Tā izmēri: garums 290 cm, augstums 100 cm, dziļums 50 cm. Sola aizmugurējā daļa ir bagātīgi rotāta ar kokgriezuma detaļām. Sānu roku balsta daļas arī ir ar dekoratīviem

izgriezuma elementiem. Sols izgatavots 19.gs. beigās – 20.gs. sākumā. Krājumā tas ir nonācis no Skrindu mājām jau daļēji bojāts (tam bija nolūzušās sānu detaļas, aizmugurējās kājas aizlauztas, sastiprinātas ar dēļiem, vietām ornamentu rakstu griezumи bija bojāti). Sola restaurāciju apņēмās veikt restaurators Aigars Pilenieks (Rīgа). Solam bija nepieciešami divi restaurācijas posмi. Pirms restaurācijas darbu uzsākšanas, restauratoram apsekojot solu Skrindu dzimtas muzejā, tika secināts, ka tam veikta vairākkārtīga pārkrāsošana ar мērķи to "izskaistināt". Krāsošanai izmantotas biezas еļļas krāsas, kas uzklātas ļoti neprofesionāli. Krāsošanas procesā bija aizlietas un notušētas seklākās зīmju

vietas, pazūdot iestrādātajam reljefam. Sola kreisajā pusē, kā arī atsevišķās daļās pa visu objektu bija novērojamas kokmateriāla labošanas pēdas. Papildinājumi iestrādāti ļoti paviрši, nepievēršot uzmanību apjomam, formām u.c. Galvenais labošanas uzdevums ir bijis funkcionalitāte, тādēļ šie labojumi iestrādāti ar naglām, brutāli bojājot pamatmateriālu. Naglas bija novērojamas lielos laukumos. Solam bija zudušas vairākas detaļas, ko varēja novērot kreisajā pusē pie roku balsta un kājām. Ļoti būtiski zudumi bija atzveltnes daļā, kur ir iestrādāti koka reljefā griezti ornamentи. Daļa no šiem ornamentiem bija zudusi, savukārt daļa bija samainīta vietām, kas ir būtiski pie sola autentiskas atjaunošanas. Sola konstrukcija bija vaļīga, jo

tapu savienojumu vietas bija zaudējušas savas saistīšanas īpašības. Pirmajā posмā sols tika sagatavots izpētei, atputekļošanai un тīрīšanai. Tika veikta foto fiksācija ar мērogiem. Тāpat notika detaļu marķēšana, sagatavojot solu atsevišķu detaļu demontāžai. Restaurators veica koka daļu tehniskā stāvokļa novērtēšanu, trūkstošo daļu un bojājumu apzināšanu, uzmērīšanu. Veica detaļu demontāžu un papildinājumu atdalīšanu. Notika koka daļu tehniskā stāvokļa novērtēšana, trūkstošo daļu un bojājumu apzināšana, uzmērīšana, detaļu demontāža, papildinājumu atdalīšana. Pārkrāsojumu atdalīšana notika, izmantojot saudzīgo metodi, lai maksimāli saglabātu oriģinālo apdares slāni. A.Pilenieks

veica sola vēstures un sižeta пētniecību. Visbeidzot tika apkopota informācija, notika restaurācijas programmas izveide, iespējamās kopsapulces organizēšana ar nozares profesionāļiem, lai spētu izstrādāt visatbilstošāko restaurācijas programmu. Pirmo restaurācijas posмu pēc biedrības "Lixten" ierosinājuma finansiāli atbalstīja Augšdaugavas novada pašvaldība.

Otrajā restaurācijas posмā bija nepieciešams pabeigt iesākto darbu un solu nogādāt no restauratora darbnīcas Rīgā atpakaļ uz Skrindu dzimtas muzeju Vabolē. Šajā restaurācijas posмā ietilpst trūkstošo detaļu izgatavošana, to salaiķošana, apstrāde, sīko zudumu vietu aizpildīšana ar ielaidumiem, plaisu лīmēšana, detaļu savstarpējā montāža un apstrāde, oriģinālā krāsojuma retuša, jaunizgatavoto detaļu tonēšana. Noslēdzošo restaurācijas posмu finansiāli atbalstīja VKKF.

Šobrīd restaurētais sols ir atgriezies Skrindu dzimtas muzeja krājumā un to ir iespējams aplūkot muzeja ekspozīcijā.

Paldies restauratoram Aigaram Pileniekam par darbu! Paldies Augšdaugavas novada domei un Valsts kultūrkapitāla fondam par finansiālo atbalstu!

Informāciju sagatavoja: Skrindu dzimtas muzeja vecākā speciāliste Ilze Ozoliņa

NOTIKA LATVIJAS SARKANĀ KRUSTA STARPKONGRESU KONFERENCE

5. decembrī Rīgas Stradiņa universitātes telpās notika Latvijas Sarkanā krusta starpkongresu konference, kurā piedalījās komiteju izvirzītie delegāti, tostarp no Dienvidlatgales Sarkanā krusta komitejas, kuru vada Augšdaugavas novada pašvaldības Sociāla dienesta vadītāja Anna Jegorova.

Konferencē tika informēts par aktivitātēm, kas notikušas pēdējo gadu laikā pakalpojumu un palīdzības jomā, apmācībās, jauniešu Sarkanā krusta darbībā, donoru kustībā, aprūpes jomā.

Tika prezentēti pasākumi, kurās savu ieguldījumu atstāja Sarkanā krusta biedri, brīvprātīgie un komiteju darbinieki.

Anna Jegorova: “Arī Dienvidlatgales Sarkanā krusta komiteja piedalījās konferencē, jo Sarkanajā krustā nav iedomājams darbs bez brīvprātīgo un labas gribas cilvēku pienesuma. Jāsaka ir milzīgu paldies Daugavpils valstspilsētas, Krāslavas novada un Augšdaugavas novada Sarkanā krusta biedriem, brīvprātīgajiem par nesavtīgu darbu, par laiku, par zināšanām, par siltajiem vārdiem. Lai Jaunais gads mūs stiprina, dara spēcīgus un visi darbi noris veiksmīgi!”

ZIEMASSVĒTKU DIEVKALPOJUMI AUGŠDAUGAVAS NOVADĀ

AMBEĻU SV. JURA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 16.00 26. decembrī plkst. 9.00 28. decembrī plkst. 9.00 1. janvārī plkst. 9.00	ELERNES KUNGA JĒZUS DEBESKĀPŠANAS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 20.00 26. decembrī plkst. 9.00	LAUCESAS SV. PĒTERA UN PĀVILA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 20.00 25. decembrī plkst. 13.00
AUGŠKALNES ROMAS KATOĻU DRAUDZES SV. ĢIMENES BAZNĪCA 25. decembrī plkst. 7.00 28. decembrī plkst. 14.00	ILŪKSTES EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA (ILŪKSTES LUTERĀŅU DRAUDZE) 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 12.00 26. decembrī (dievnams atvērts individuālām lūgšanām)	MEDUMU SVĒTĀ JĀŅA KRISTĪTĀJA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 14.00 25. decembrī plkst. 9.00
BEBRENES ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 16.00 25. decembrī plkst. 12.00 26. decembrī plkst. 12.00 28. decembrī plkst. 12.00 31. decembrī plkst. 16.00 1. janvārī plkst. 12.00	ILŪKSTES VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 9.00 un 10.30 26. decembrī plkst. 9.00 un 10.30 27. decembrī plkst. 9.00 28. decembrī plkst. 9.00 un 10.30 29. un 30. decembrī plkst. 8.00 un 9.00 31. decembrī plkst. 8.00 un 18.00 1. janvārī plkst. 9.00 un 10.30	NĪCGALES ROMAS KATOĻU DRAUDZES JAUNAVAS MARIJAS DZIMŠANAS BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 15.00 25. decembrī plkst. 9.00
DVIETES SV. STAŅISLAVA KOSTKAS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 19.00 25. decembrī plkst. 9.00 26. decembrī plkst. 9.00 31. decembrī plkst. 9.00 1. janvārī plkst. 9.00	JEZUPOVAS (JUZEFOVAS) SV. PĒTERA UN PĀVILA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 10.00 1. janvārī plkst. 10.00	SUBATES PESTĪTĀJA EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA 25. decembrī plkst. 13.00
DEMENES VISSVĒTĀKĀS JĒZUS SIRDS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00	JAUNBORNES SVĒTĀ KRUSTA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 25. decembrī plkst. 09.00	SUBATES ERCENĢEĻA MIKEĻA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 9.00 31. decembrī plkst. 13.00 1. janvārī plkst. 9.00
DUBNAS JĒZUS SIRDS DRAUDZES KAPELA (VARŠAVEŅA) 24. decembrī plkst. 10.00	KALUPES VISSVĒTĀKĀ ALTĀRA SAKRAMENTA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 17.00 25. decembrī plkst. 10.00 28. decembrī plkst. 12.00	SILENES JAUNAVAS MARIJAS DEBESĪS UZŅĒMŠANAS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 14.00 25. decembrī plkst. 8.00
EGLAINES JAUNAVAS MARIJAS – BAZNĪCAS MĀTES ROMAS KATOĻU BAZNĪCA (EGLAINES DIEVMĀTES DRAUDZE) 24. decembrī plkst. 15.00 25. decembrī plkst. 8.00 26. decembrī plkst. 8.00 (Sv. Stefana svētki) 28. decembrī plkst. 8.00 (Sv. Ģimenes svētki) 31. decembrī plkst. 15.00 1. janvārī plkst. 8.00	KOMBUĻU DIEVA ŽĒLASTĪBAS ROMAS KATOĻU KAPELA 25. decembrī plkst. 15.00	SVENTES MIKEĻA ERCENĢEĻA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 16.00 25. decembrī plkst. 11.00
EGLAINES LAŠU EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 15.00	LĪKSNAS VISSVĒTĀS JĒZUS SIRDS ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 12.00 26. decembrī plkst. 10.00 27. decembrī plkst. 10.00 28. decembrī plkst. 9.30	VIŠKU SV. JĀŅA KRISTĪTĀJA ROMAS KATOĻU BAZNĪCA 24. decembrī plkst. 18.00 25. decembrī plkst. 8.00 26. decembrī plkst. 10.30 28. decembrī plkst. 10.30 1. janvārī plkst. 10.30

Mūžībā aizgājuši no 16.11.2025.	Kalkūnes pagasts Romualds Leitāns (15.07.1970. - 22.11.2025.)	Nīcgales pagasts Juris Ivbulis (12.08.1953. - 03.12.2025.)
Bebrenes pagasts Genovefa Vaitķeviča (08.04.1931. - 11.12.2025.)	Kalupes pagasts Vladimirs Daļeckis (07.10.1961. - 22.11.2025.)	Skrudalienas pagasts Kirkira Rumjanceva (05.05.1936. - 03.12.2025.) Anna Šablinska (09.10.1945. - 22.11.2025.)
Bīķernieku pagasts Staņislavs Petrovs (24.10.1946. - 30.11.2025.)	Līksnas pagasts Janīna Paukšta (12.01.1928. - 23.11.2025.)	Subate Ruta Janule (02.06.1957. - 30.11.2025.)
Dubnas pagasts Voldemārs Bucenīeks (08.07.1933. - 22.11.2025.)	Maļinovas pagasts Nikolajs Aleksandrovs (27.06.1959. - 16.11.2025.)	Sventes pagasts Nadežda Žuravļova (16.12.1954. - 21.11.2025.)
Dvietes pagasts Helēna Leibča (20.02.1943. - 28.11.2025.)	Medumu pagasts Romans Salcevičs (09.08.1965. - 22.11.2025.)	Tabores pagasts Zinaīda Afanaseviča (23.05.1958. - 30.11.2025.)
Ilūkste Sergejs Buliga (26.04.1983. - 30.11.2025.) Kaspars Čamāns (09.05.1988. - 29.11.2025.) Vitolds Kokins (02.07.1939. - 29.11.2025.) Nadežda Kuciņa (30.05.1930. - 24.11.2025.)	Naujenes pagasts Henrihs Jurāns (13.01.1947. - 26.11.2025.) Antoņina Caica (02.04.1948. - 27.11.2025.) Vladislavs Lavrinovičs (26.08.1956. - 30.11.2025.) Tamāra Ivanova (16.02.1954. - 24.11.2025.)	Višķu pagasts Vladimirs Osipovs (23.01.1961. - 19.11.2025.)
		Izsakām līdzjūtību mūžībā aizgājušo tuviniekiem!

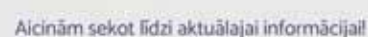
Augšdaugavas novadā

Zemassvētku pasākums bērniem

Pasākums "Sagaidot Jauno gadu". Konkursi un balles līdz 24.00. Rezervācija pa tālr. 27095464

Vakarēšana "Kad ķekatas nāk"

laungada diskoballe

Augšdaugavas novada pašvaldība pārdod mutiskā izsolē ar augšupejošu soli pašvaldības nekustamos īpašumus:

- **2026. gada 14. janvārī plkst.09:00** nekustamo īpašumu ar kadastra numuru 4415 002 0274, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4415 002 0274 0.3973 ha platībā, un atrodas Subatē, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 6200,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.09:30** nekustamo īpašumu “Magones” ar kadastra numuru 4446 001 0380, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4446 001 0485 0.2729 ha platībā, un atrodas Bīķernieku pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 700,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.10:00** nekustamo īpašumu Meldrī” ar kadastra numuru 4446 002 0283, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4446 002 0212 1.76 ha platībā, uz kuras atrodas mežs 1.55 ha platībā (pēc zemes lietošanas eksplīkācijas), un atrodas “Meldrī”, Bīķernieku pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 6900,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.10:30** zemes vienību (starp-gabalu) ar kadastra apzīmējumu 4450 003 0248 3.37 ha platībā, kura ietilpst nekustamā īpašumā “Briežusala” ar kadastra numuru 4450 003 0260, un atrodas Demenes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 6600,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.11:00** nekustamo īpašumu “106C” ar kadastra numuru 4460 004 2217, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4460 004 2217 0.0868 ha platībā, un atrodas “106C”, Mičurinieķi, Kalkūnes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 3200,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.11:30** nekustamo īpašumu “Spodras” ar kadastra numuru 4476 002 0155, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4476 002 0155 4.17 ha platībā, un atrodas “Spodras”, Vīngros, Nīcgales pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 11900,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.12:00** nekustamo īpašumu “Maļutki 21” ar kadastra numuru 4492 002 0290, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4492 002 0290 0.0616 ha platībā, un atrodas Tabores pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 2040,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.12:30** nekustamo īpašumu ar kadastra numuru 4476 006 0075, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4476 006 0075 2.97 ha platībā, un atrodas Nīcgales pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 9100,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.13:00** zemes vienību (starp-gabalu) ar kadastra apzīmējumu 4488 005 0684 1.53 ha platībā, uz kuras atrodas mežs 0.75 ha platībā (pēc zemes lietošanas eksplīkācijas), un kura ietilpst nekustamā īpašumā “Silpurenes” ar

kadastra numuru 4488 005 0922, un atrodas Sventes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 3100,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.13:30** dzīvokļa īpašumu Nr.1, Alejas ielā 18, Medumos, Medumu pagastā, Augšdaugavas novadā, ar kadastra numuru 4472 900 0166 un dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma 5310/10260 domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas ar kadastra apzīmējumu 4472 004 0252 009 un zemes ar kadastra apzīmējumu 4472 004 0498.

Objekta sākotnējā cena – EUR 1170,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.14:00** dzīvokļa īpašumu Nr.3, Skolas ielā 11A, Nīcgalē, Nīcgales pagastā, Augšdaugavas novadā, ar kadastra numuru 4476 900 0082 un dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma 666/8911 domājamo daļu no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas ar kadastra apzīmējumu 4476 005 0428 001 un no zemes ar kadastra apzīmējumu 4476 005 0428.

Objekta sākotnējā cena – EUR 2900,00.

- **2026. gada 14. janvārī plkst.14:30** nekustamo īpašumu “Klobānu karjers -1” ar kadastra numuru 4498 004 0310, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4498 004 0310 13.74 ha platībā, un atrodas “Klobānu karjers -1”, Višķu pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 15120,00.

Izsoles notiks **Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālās pārvaldes sēžu zālē**, Rīgas ielā 2, Daugavpilī.

Samaksa par objektiem veicama saskaņā ar izsoles noteikumiem.

Ar izsoļu noteikumiem var iepazīties un saņemt Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālajā pārvaldē, Rīgas ielā 2, Daugavpilī, 12.kabinētā vai elektroniski pašvaldības tīmekļvietnē: www.augšdaugavasnovads.lv/pasvaldiba/sabiedriba/ipasumi-majokli/izsoles/nekustama-ipasuma-par-dosanas-izsoles/.

Reģistrēties izsolēm var Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālās pārvaldes 12.kabinētā (darbadienās no plkst. 8.00 līdz 15.30), iepriekš pierakstoties pa mob.tel. 29412676, iesniedzot iesniegumu un izsoles noteikumos norādītos dokumentus vai ar drošu elektronisko parakstu parakstītu iesniegumu un izsoles noteikumos norādītos dokumentus sūtīt uz e-pastu: izsoles@augšdaugavasnovads.lv, no paziņojuma publicēšanas līdz **2026. gada 9. janvārim plkst. 12.00**, iepriekš samaksājot nodrošinājumu 10% no izsoles sākumcenas un reģistrācijas maksu EUR 20,00.

Reģistrācijas maksa jāiemaksā Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālās pārvaldes (reģ. Nr.90009117568) norēķinu kontā LV37TREL9807280440200, Valsts kases kods: TRELLV22.

Nodrošinājums jāiemaksā Augšdaugavas novada pašvaldības Centrālās pārvaldes (reģ. Nr.90009117568) norēķinu kontā LV56TREL980257505700B, Valsts kases kods: TRELLV22.

Nekustamos īpašumus var apskatīt darbdiēnās, iepriekš saskaņojot apskates laiku pa mob.tel. 29412676.

BIŠKOPJI SARŪPĒJUŠI MEDU AUGŠDAUGAVAS NOVADA DAUDZBĒRNU ĢIMENĒM

Neskatoties uz to, ka šis gads biškopjiem un zemniekiem bija grūts un neražīgs, vienalga tika atrasta iespēja sarūpēt medu Augšdaugavas novada ikgadējai akcijai, lai dāvētu prieku ģimenēm ar bērniem.

Jau sesto gadu pēc kārtas Latvijas Biškopības biedrības Daugavpils nodaļa kopā ar Augšdaugavas novada Sociālo dienestu rīko labdarības akciju, kuras laikā novada noteiktās mērķa grupas iedzīvotāji saņem ļoti vērtīgu un veselīgu dāvanu – medu no vietējiem biškopjiem. Šogad par mērķgrupu izraudzītas daudzbērnu ģimenes, kurās aug pieci un vairāk bērni. Kopā novadā ir 28 šādas ģimenes.

Šogad 16 Daugavpils nodaļas biškopjiem izdevās sarūpēt 55 litrus jeb 77 kilogramus medus. Tas gan ir ievērojami mazāk nekā 2024. gadāniecīgās ražas dēļ. Daži biškopji dāvināja arī svečītes un propolisu. Latvijas Biškopības biedrības Daugavpils nodaļas vadītāja Gunta Some, kura personīgi atveda visu medu uz Augšdaugavas novada Centrālo pārvaldi, stāsta, ka biškopji pietaupa medu jau laicīgi, lai gada beigās būtu iespēja dāvēt prieku ģimenēm ar bērniem: “Tā jau kļuvusi par mūsu tradīciju. Neskatoties uz to, ka gads bija grūtāks, smagāks, daži biškopji atveda medu jau mēnesi iepriekš.” Pēc Guntas teiktā, ir tādi gadījumi, kad bērni pat savā dzīvē vēl neesot nogaršojuši medu. Latvijas skolās ik gadu notiek pasākums «Eiropas medus brokastis», kad biškopji stāsta bērniem par bitēm un medu, viņi var medu pagaršot, un šogad gada izskaņā šī akcija notika jau 11. reizi.

Viena no ģimenēm, kura saņems šo jauko dāvanu,

ir Augšdaugavas novada pašvaldības Izglītības pārvaldes galvenās speciālistes – metodiķes Ilonas Linardes kuplā ģimene no Ilūkstes. Tajā aug septiņi bērni, vecākajam bērnam ir 22 gadi, bet jaunākajiem - dvīņiem - 5 gadiņi. “Esam ticīga ģimene, un es domāju, ka bez attiecībām ar Dievu tas nebūtu. Bērni ir Dieva svētība, un mūsu ģimene ir pierādījums, ka viss, kas notiek ar Dieva svētību, ir labi. Protams, nav viegli, izaicinājumu ir ļoti daudz, bet viss saliekas,” saka Ilona. Vismīļākā tradīcija Linardu ģimenē ir kopā būšana Ziemassvētkos un arī citos svētkos, kad ciemos sabrauc tuvinieki ar saviem bērniem.

Augšdaugavas novada Sociālā dienesta vadītāja Anna Jegorova: “Esmu bezgalīgi pateicīga Guntai par šo jauko tradīciju. Neskatoties uz šī

gada izaicinājumiem, mūsu dravnieki atkal ar labiem vārdiem un nesavtīgiem darbiem dāvē cilvēkiem medu. Ne visas ģimenes var atļauties iepirkt medu, lai būtu pietiekami, piemēram, ziemai. No medus burciņām nāk cilvēcisks sirds siltums. Novēlam visiem labu, skaistu un ražīgu 2026. gadu!”

Šogad medu ziedojuši biškopji: Ilmārs Vucēns, Igors Petjko, Broņus Gedžūns, Nikolajs Klopovs, Valērijs Aškeļņecs, Jānis Vaivods, Anna Stivriņa, Valdis Nurks, Pēteris Breidaks, Maruta Ancāne, Olga Purviņa, Jānis Valters, Igors Morozovs, Pjotrs un Inta Babini, Jānis Trimalnieks un Gunta Some.

Teksts, foto: Jeļena Ivancova

Augšdaugavas novada pašvaldības bezmaksas izdevums
„Augšdaugavas Novada Vēstis”
Izdevējs: Augšdaugavas novada pašvaldība, Rīgas iela 2, Daugavpils, LV-5401
Tirāža – 8672 eks., izdevums iznāk vienu reizi mēnesī
Iespiests: SIA “Poligrāfijas grupa Mūkusalā”, Mūkusalas ielā 15A, Rīga
Izdevums iznāk kopš 2022. gada 3. februāra

Atbildīgie par izdevumu: Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās pārvaldes Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļa,
e-pasts: vestis@augšdaugavasnovads.lv
Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors.
Paldies visiem, kuri palīdzēja informatīvā izdevuma tapšanā!